СЕРЕДА, 2 ЛИСТОПАДА 2005 РОКУ. № 207 (3707)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Бюджетний процес пішов. Слово — за урядом

Ранкове засідання 1 листопада

Дедалі більша кількість політичних заяв, які виголошували фракції УНР, Народного руху України, «Регіонів України», комуністи та інші, свідчать про особливості поточного моменту — передвиборні настрої парламентаріїв. Їх уже не позбутися навіть тоді, коли треба братися за економічні розрахунки і прогнози, щоб удосконалити урядовий проект держбюджету на 2006 рік. За висловом в. о. голови Комітету ВР з питань бюджету Людмили Супрун, «нікчемний проект». У своєму короткому виступі вона доповіла про результати консенсусу з представниками уряду під час підготовки проекту держбюджету на 2006 рік до повторного першого читання.

(Закінчення на 2-й стор.).

Зліва направо: Геннадій Самофалов, Михайло Мельничук.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

По подарунки за океан

Учора Прем'єр-міністр України Юрій Єхануров вилетів з робочим візитом до США. Він планує обговорити з американською стороною можливість вступу України до СОТ і надання їй статусу країни з ринковою економікою міністерством торгівлі США. Прем'єр-міністр України також поставить питання про скасування поправки Джексона—Веніка і сприяння Україні в процесі євроатлантичної інтеграції. До складу урядової делегації входять міністр економіки Арсеній Яценюк, міністр палива та енергетики Іван Плачков, міністр аграрної політики Олександр Баранівський. Протягом двох днів перебування в США Юрій Єхануров проведе переговори з тамтешніми провідними економістами і політологами.

Тим часом українські політологи вважають, що не варто очікувати якихось серйозних результатів від цього візиту. «Найімовірніше це — технічна поїздка з метою довести американцям, що хоча б такий подарунок, як статус країни з ринковою економікою, було б непогано зробити Україні до Нового року», — сказав політолог Віктор Небоженко. Експерт наголосив, що «кожен прем'єр-міністр, який хоче пробути на своїй посаді більше ніж кілька місяців, мусить з'їздити до Вашингтона, щоб показати себе і довести, що дуже багато чого зробить».

■ Я ВАМ ПИШУ

Хочу знати, за кого голосую

Для того, щоб була відкритість виборів народних депутатів до Верховної Ради нового скликання, необхідно, на мій погляд, у партійних списках кандидатів зазначати національність. Народ України має знати, за кого він голосує. А із засекреченістю партійних списків уже час покінчити. Виборчі комісії повинні на підготовчому етапі виконувати функцію надійного фільтра, щоб до Верховної Ради вибирали щирих патріотів, моральний вигляд яких не потребував би «недоторканності». І взагалі, що таке «недоторканність народного депутата»: захищеність від хуліганів чи від міліції і податкової інспекції?

Яків ДРУГОЙ.

Київ.

ЯК ГАРТУВАЛАСЯ ДЕМОКРАТІЯ

1 листопада 2005 року. У Верховній Раді відкрилася фотовиставка, присвячена 10-й річниці членства України у Раді Європи

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

З перших днів здобуття незалежності України почалися контакти між Міністерством закордонних справ та Радою Європи. Уже в липні 1992 року було подано офіційну заявку на вступ до Ради Європи; у вересні 1992 року делегація Верховної Ради була запрошена взяти участь у ПАРЄ як спеціальний запрошений. 26 вересня 1995 року ПАРЄ ухвалила позитивну резолюцію щодо вступу України до цієї організації. 31 жовтня Верховна Рада ратифікувала статут Ради Європи, а 8 листопада Комітет Міністрів РЄ прийняв рішення про запрошення України до членства в цій організації. 9 листопада у Страсбурзі відбулася офіційна церемонія приєднання України до РЄ. За цією короткою історичною довідкою стоїть напружена робота і українських дипломатів, і політиків, і Верховної Ради в цілому.

В Україні буде створено всі умови для розгортання місії міжнародних спостерігачів під час парламентських виборів. Про це вчора на прес-конференції, присвяченій десятиріччю членства України у Раді Європи, заявив міністр закордонних справ Борис Тарасюк.

(Закінчення на 3-й стор.).

■ НОВИНИ

Смертельний 145-й...

Учора о 4.40 ранку на 145-му кілометрі автотраси Київ—Харків, що поблизу села Олександрівка Пирятинського району, сталася велика аварія. Внаслідок зіткнення мікроавтобуса «Фольксваген» та вантажівки «МАН», водій якої виїхав на зустрічну смугу дороги, загинуло вісім осіб, у тому числі і водій «фури». За попередніми даними, водій вантажівки заснув за кермом. На місці ДТП працюють спеціалісти управління МНС України в Полтавській області та обласного управління ДАІ, **повідомляє наш власний кореспондент Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ**.

Провокація, схована в шахтах

Луганщину втягли в міжнародний скандал. Йому сприяв матеріал у «Комсомольской правде» про нібито поховані в шахтах Донбасу радіоактивні та високотоксичні відходи. Зокрема, називалося шість закритих у різний час вугільних підприємств області, котрі, як пише «Комсомолка», стали місцем поховання небезпечних для всього живого речовин. МЗС Російської Федерації відреагувало на інформацію нотою: Москва стурбована тим, що відходи таємно базуються недалеко від російського кордону, і висловлює протест проти таких дій.

У Луганську в ході перевірки фактів, викладених у «Комсомольці», спеціально створена комісія прийшла до однозначного висновку, що дані, наведені в ноті МЗС Росії і статті, ні на чому не основані. Про це на брифінгу заявив перший заступник голови облдержадміністрації Зіновій Гузар.

(Закінчення на 4-й стор.).

КОРОТКО

■ Згідно з указом до стажу безперервної служби співробітників СБУ і МВС зараховується час їхньої роботи у прокуратурі

■ Прикордонники затримали неподалік Ужгорода сім вихідців із Африки

■ Кабінет Міністрів передав Міністерству будівництва деякі приміщення інженерного корпусу по вулиці Урицького у Києві

■ Як повідомляють засоби масової інформації, в Киргизії внаслідок придушення безпорядків у виправних колоніях загинуло щонайменше 20 чоловік

■ За дев'ять місяців надходження до бюджетів усіх рівнів від діяльності малого бізнесу Вінниччини зросли на 58,3 відсотка

■ ФОТОФАКТ

Учора активісти громадської організації «Союз Чорнобиль України», представники дитячих об'єднань, інваліди-чорнобильці пікетували Верховну Раду України з вимогою захистити їхні законні конституційні права, оскільки жодна з пропозицій постраждалих від катастрофи на ЧАЕС не врахована в бюджеті на наступний рік.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Голова Національної ради з питань телебачення і радіомовлення України Віталій ШЕВЧЕНКО: «Моніторинг порушень у ЗМІ під час виборів-2006 проводитиме Нацрада»

Дніпропетровський міський виконком більш як удвічі збільшив тарифи для населення на послуги утримання будинків і прибудинкових територій

Народний депутат України Володимир СІВКОВИЧ запрошує Святослава Піскуна на засідання комісії Верховної Ради з розслідування обставин отруєння Віктора Ющенка

■ КОНФЛІКТ

На майдані коло церкви. Опечатаної

З 27 жовтня у старовинному Острозі триває протистояння між парафіянами Свято-Вознесенської церкви. Кожна з релігійних громад — УПЦ та УПЦ КП — обстоює своє право на храм, іноді різко: уже є троє потерпілих.

— Рада Свято-Вознесенської церкви на чолі з настоятелем отцем Ярославом вирішила перейти до УПЦ КП. Уповноважений орган церкви подав відповідні документи для внесення змін до статуту до Рівненської ОДА, — коментує ситуацію міський голова Острога Тарас Пустовіт. — Коли парафіяни УПЦ КП хотіли провести в цьому храмі богослужіння, прихильники УПЦ заблокували вхід до церкви, пояснивши це тим, що, мовляв, питання про належність культової споруди спірне, і вони звернулись з цього приводу до суду та прокуратури. До винесення вердикту суду віряни УПЦ заперечують, щоб у храмі відправляли службу УПЦ КП. Щоб не допустити трагедії та сутичок, міліція, яка тримає нейтралітет, розвели парафіян обох конфесій по різні сторони. Міліція взяла під охорону храм по його периметру.

Тим часом на підтримку прихильників УПЦ прибувають віряни з інших регіонів України. Є серед цього гурту і братчики та прогресивні соціалісти. П'ять народних депутатів України з «Регіонів України», які минулої суботи вивчали причини конфлікту в Острозі, закликали політичні партії не використовувати його для своєї передвиборної кампанії, бути виваженими й толерантними.

Конфлікт виник напередодні приїзду до Острога Найсвятішого Патріарха Філарета, який мав провести богослужіння у Свято-Воскресенському храмі, довкола якого точаться пристрасті й котрий нині опечатаний. Однак, з огляду на обставини, Філарет змінив свої плани і провів богослужіння у студентській церкві Національного університету «Острозька академія».

— Це не є протистояння між Київським і Московським патріархатами, тому що Київський патріархат там не бере участі. Йде протистояння між громадою, яка вирішила вийти з Московського патріархату, і тими віруючими Острога, які хочуть залишитися, — так сказав про конфлікт в Острозі Філарет.

А сам настоятель Свято-Воскресенського храму отець Ярослав, який нині від УПЦ КП одержав вищий сан, — став владикою Онуфрієм, відкидає звинувачення у зраді, а каже, що перейти до УПЦ КП — «це було рішення більшості парафіян». Частина його колишніх вірян УПЦ з таким твердженням не згодна.

Як буде вирішено конфлікт, наразі невідомо. Тим часом він нагадав мешканцям Рівненщини події початку 90-х років, коли міжконфесійні конфлікти в регіоні були частими. За ними стояли деякі тоді ще опозиційні політики, які прагнули заробити на цьому політичні дивіденди.

Оливи в вогонь додають необачні висловлювання і керівників виконавчої влади, які не приховують, кому вони відчинили б опечатані ними двері храму.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Ні кроку без згоди громади!

Грандіозною реконструкцією за парканом заводу «Модуль» зацікавилися активісти Кам'янця-Подільського. Питання зазвучало на гарячих лініях та під час прес-конференцій представників влади. У місті швидко створили громадську колегію. Її голова, президент депутатського клубу та голова міського осередку Народної партії Сергій Бабій, запропонував винести болючу проблему на перше ж засідання.

Голова правління заводу «Модуль» Ігор Тітов докладно розповів про нову технологію, яку запозичили в США: нова лінія оцинковки металу дасть змогу створити приблизно тисячу нових робочих місць, а також підприємство вкладе власні кошти в реконструкцію електромережі прилеглого району. Та й, мовляв, уся Європа давно розпрощалася зі шкідливим шифером! Однак не всіх присутніх вдалося переконати. Насторожило й те, що будівництво почали без екологічної експертизи.

Громада вирішила взяти під суворий контроль усі кроки, які робляться на «Модулі», та вимагає від міської влади не давати дозволу на запуск без відповідних документів.

Віра ШПИЛЬОВА.

Кам'янець-Подільський
Хмельницької області.

Бюджетний процес пішов. Слово — за урядом

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання
1 листопада
(Початок на 1-й стор.).

І несподіванка: комітет погодився зберегти розмір дефіциту держбюджету на рівні двох відсотків від ВВП. Цей показник з проекту зник. Натомість урядові рекомендовано розглянути можливості збільшити дефіцит з огляду на потребу додаткового ресурсу на розвиток, а не споживання. Також враховано пропозиції про збільшення обсягу субвенцій на соціально-економічний розвиток з державного бюджету — місцевим, однак, у значно меншому розмірі (комітет наполягав на 5 млрд. грн.). За словами Людмили Супрун, низка пропозицій уряду не витримує критики. Справді, продаж землі під приватизованими об'єктами на аукціонах може призвести до того, що землею володітиме один власник, а об'єктом — інший. Парламентський комітет проти скасування митних зборів, бо вони не впливають на показник роботи підприємств, а сприяють розбудові інфраструктури митних органів. На переконання парламентаріїв, інтенсивнішого фінансування потребують базові галузі економіки, АПК. Члени комітету не менш за урядовців прагнуть зменшувати податкове навантаження на фонди заробітної плати суб'єктів господарювання, але вимагають системних змін, а не тимчасових — на рік бюджетний. На жаль, у проекті держбюджету не залишилося і згадки про єдиний соціальний податок і запровадження податку на нерухомість.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Міністра фінансів Віктора Пинзеника, як з'ясувалося, непокоїть інше. Він влаштував своєрідний аудит парламентським розрахункам — і пролунав приголомшливий результат: видатки за версією парламентаріїв зросли більш як на 70 млрд. грн., утворивши дефіцит держбюджету у 8 разів більший, аніж той, що пропонував уряд. Заява Людмили Супрун про те, що вона готова обстоювати свою правоту у суді, засвідчила, що до консенсусу ще далеко. А Голова Верховної Ради Володимир Литвин наголосив на тому, про що вочевидь думали й інші у сесійній залі: схоже на те, що й уряд не дуже-то побивається за вчасне прийняття держбюджету на 2006 рік. Цю думку підтримали Петро Цибенко, Ярослав Сухий, Василь Надрага, Євген Кирильчук, Вадим Бронніков та інші. Однак перший крок у бюджетному процесі таки відбувся. Висновки і пропозиції Комітету Верховної Ради з питань бюджету до законопроекту про держбюджет на 2006 рік схвалили. А це означає прийняття законопроекту у першому читанні. Уряду запропоновано доопрацювати його з урахуванням ухвалених рішень і подати на розгляд Верховної Ради не пізніше 15 листопада цього року.

Далі справа просувалася, як кажуть, в атмосфері цілковитого взаєморозуміння. Депутати один за одним прийняли у другому читанні законопроекти про управління об'єктами державної власності, про захист національного виробника від демпінгового імпорту та інші.

До розгляду нової редакції проекту змін до закону про комітети Верховної Ради підійшли особливо прискіпливо. Бо правові норми, які регламентують діяльність структурних підрозділів парламенту, істотно застаріли. Тому мало хто заперечував, щоб прийняти цей законопроект у першому читанні. А от законопроект про тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради не набрав потрібної кількості голосів.

У першому читанні прийнято зміни до постанови Верховної Ради «Про Почесну Грамоту та Грамоту Верховної Ради України». Законопроект «Про ветеринарну медицину» раніше не приймали здебільшого через причини суб'єктивного характеру, оскільки він — сотівська вимога. Неважливо, що саме вплинуло на депутатів — загроза пташиного грипу чи аргументи Президента України, але тепер вони прийняли цей законопроект за основу.

Сергій НІКОЛАЄВ.

Vox populi мовчить чи його не хочуть чути?

Часом народні депутати самі дивуються законам, які самі й приймали. З'ясовується, за ними неможливо жити, бо вони суперечать один одному.

Досвід українського законотворення достеменно показав, що на якості законів істотно позначається відсторонення громадськості від законотворчого процесу. Цю проблему часто обговорюють на численних конференціях і «круглих столах». Днями один із таких заходів з участю народних депутатів, представників конституційного судочинства, науковців відбувся у стінах Інституту законодавства Верховної Ради України. За словами голови Центру політико-правових реформ Ігоря Коліушка, на сьогодні є два основні способи залучення громадян до законотворчого процесу: народне обговорення законопроектів на офіційному веб-сайті парламенту і створення громадських рад при комітетах Верховної Ради. Перший полягає у тому, що на сайті www.rada.gov.ua кожен може ознайомитися з підготовленими законопроектами і висловити про них свою думку. При цьому громадськість, за словами І. Коліушка, на таку можливість реагує досить мляво: на найбільш суспільно важливі законопроекти надходить по два-три відгуки громадян. Щодо створення громадських рад при комітетах, то цей спосіб не дуже активно підтримують парламентарії. Так, за даними Інституту законодавства, лише при семи комітетах ВР із 24 утворено громадські органи. Основна причина недостатньої участі громадськості у законотворчому процесі, найімовірніше, полягає в тому, що громадяни просто не вірять, що на їхню думку хтось зверне увагу. При цьому самі народні депутати визнають, що думка окремої особи у законопроектній роботі надзвичайно важлива, адже вона дає змогу усунути недогляди і суперечності, узгодити інтереси різних суспільних груп. Передовсім, на думку учасників «круглого столу», робота з громадськістю має проводитися на рівні комітетів парламенту. Для розширення зв'язків комітетів Верховної Ради з громадськістю народні депутати В. Матвєєв і В. Коваль розробили законопроект про внесення змін до Закону України «Про комітети Верховної ради України», яким, зокрема, пропонується надати комітетам ширші можливості інформування населення про свою діяльність у ЗМІ та через мережу Інтернет, а також налагоджувати зворотні зв'язки, тобто залучати науковців і громадськість до обговорення законопроектів, комітетських слухань, участі у конференціях.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Зліва направо: народний депутат України Микола Чечель, заступник керівника секретаріату Конституційного Суду Микола Чаюн, голова Центру політико-правових реформ Ігор Коліушко.

Наталя ВІЛАМОВА.

Потрібно об'єднувати людей

«Для мене головне — залишитися на позиції людини, яка обстоює загальні інтереси, не прислуговує тій чи іншій групі, проводить таку лінію, що дозволяє примирити береги, які розходяться, неначе під час великої повені», — така позиція Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, висловлена у прямому ефірі телепередачі «Іду на ви».

Нинішній керівник парламенту заявив, що після березневих виборів до ВР «можна не обіймати вагомих посад, але водночас залишатися шанованою людиною, з якою рахуються і до думки якої прислухаються».

Декотрі журналісти у студії закидали Володимиру Михайловичу певну нерішучість, позицію «хати скраю». «Але, можливо, це спроба осторонь подивитись, як між собою з'ясують стосунки ті, хто себе співвідносить із новою владою, як вони зможуть розпорядитися тим гігантським ресурсом довіри, який отримали від суспільства», — так пояснив свою політичну тактику В. Литвин.

На журналістів та критику на свою адресу Голова Верховної Ради не ображається. Бо сприймає це як «своєрідний стимул, щоб іти з відкритим забралом». Водночас В. Литвин переконаний, що до завершення парламентської виборчої кампанії треба заборонити перевірку чи закриття ЗМІ.

Тактика Народної партії, за висловом її лідера, на майбутніх виборах буде «наступальною», але не проти когось, а за те, щоб сміливо сказати правду, об'єктивно оцінити й проаналізувати нинішній стан суспільства і визначити, що потрібно зробити для подальшого розвитку. «Ми політична сила, яка виступає за те, що країні сьогодні потрібна народна ідеологія, повага до людини і в центрі повинна стояти людина, — наголосив В. Литвин. — Україні вже не потрібні суперечки, війни та протистояння, а потрібна політика, яка об'єднає людей».

Народна партія піде на парламентські вибори самостійним блоком. Щодо об'єднання з іншими силами, то Володимир Литвин заявив: «Після відставки уряду розмови про це припинили, і я не бачу сьогодні інтересу до повернення до цієї теми. Всі намагатимуться йти своєю дорогою. Питання треба ставити в іншій площині — про потенційних партнерів уже в парламенті».

А інтерактивне опитування, котре проводили під час прямого ефіру, завершилося з таким результатом: 78 відсотків телеглядачів, котрі зателефонували у студію, хочуть після парламентських виборів знову побачити Володимира Литвина у кріслі Голови Верховної Ради України.

■ **УКРАЇНА — РАДА ЄВРОПИ: 10 РОКІВ РАЗОМ**

Як гартувалася демократія

(Початок на 1-й стор.).

Це означає, що Київ таки збирається довести Європі свою спроможність провести вибори чесно. Під час останньої сесії Парламентської асамблеї Ради Європи, коли слухалося «українське питання», європарламентарії не приховували, що остаточним тестом на вірність демократії в Україні стануть саме парламентські вибори. Від того, чи зуміє влада забезпечити прозорість голосування та рівність доступу всіх політичних сил до участі в кампанії, залежатиме не лише подальше ставлення Ради Європи до нової влади, а й євроінтеграційні амбіції України.

Після вступу до Ради Європи необхідність демократичних реформ у країні стала очевидною. Україна перебувала і продовжує перебувати під процедурою моніторингу ПАРЄ. Це означає, що за тим, як у нас проводяться вибори, які закони приймає парламент, наскільки вільно почуваються журналісти, постійно стежать доповідачі ПАРЄ. Те, що за останні десять років ми не спромоглися вийти з-під цієї процедури, означає, що демократичні процеси у нас проходять вкрай повільно.

Борис Тарасюк зазначив, що за період членства Україна приєдналася до 47 міжнародно-правових документів, прийнятих у рамках Ради Європи. Серед них — Європейська конвенція з прав людини. Ще 25 підписаних документів очікують на ратифікацію. Та прийняти — не означає втілити в життя. Приміром, надзвичайно багато проблем нині в Україні пов'язано з реалізацією положень Європейської хартії регіональних мов та мов національних меншин. Є багато запитань у Раді Європи і до політичної реформи, зокрема, до збільшення повноважень прокуратури та введення імперативного мандата. Однак, за словами голови українського зовнішньополітичного відомства, невиконаних зобов'язань України перед Радою Європи небагато...

Проте попереду на нас чекає свято. Офіційне. З картинними нагородженнями, конференціями та зустрічами. У палаці Європи в Страсбурзі вже розгорнуто виставки «Помаранчева революція», «Україна—Рада Європи. Десять років співробітництва». Вчора у Національному технічному університеті України «КПІ» відкрилася виставка робіт молодих художників Молдови, Польщі, Румунії та України; планується проведення тематичної конференції у Верховній Раді, передбачається нагородження активних учасників взаємин з Радою Європи — як українських, так і зарубіжних.

Вл. інф.

Ой, у лузі...

Учора Галичина відзначила 87-му річницю проголошення Західноукраїнської Народної Республіки. В пам'ять про славні події пластуни провели військову гру і так само, як їхні далекі ровесники, без жодного пострілу «брали» стратегічно важливі об'єкти: цитадель, ратушу, пошту, зброярню. «Перепусткою» до «взяття» об'єкта було знання історії. Також пластуни стояли у почесній варті біля могил січових стрільців меморіалу Української Галицької Армії. Увечері в память про листопадовий чин вулицями Львова вирушили колони із запаленими свічками. І тоді, і нині лунали улюблені пісні січового стрілецтва — «Ой, у лузі червона калина» та інші.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

На довічне утримання

■ **САМОВРЯДУВАННЯ**

Довічний пенсіон встановив виконком Кіровоградської міськради трьом почесним громадянам міста.

Як повідомила завідувачка відділу кадрової роботи Світлана Велика, почесні громадяни міста Микола Єрещенко, Юрій Любович та Дмитро Семенов, які отримали це звання у 2005 році, одержуватимуть довічний пенсіон у розмірі середньої заробітної плати по місту з 1 січня 2006 року.

За даними Головного управління економіки, інвестицій та зовнішньоекономічного розвитку Кіровоградської міської ради, цей показник станом на 1 жовтня 2005 року становить 500 гривень.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

■ **РЕАЛІЇ**

Думав-передумав

Не щастить нам з вами на генпрокурорів. Наче зачарована ця не остання в державі посада: і до того в суспільства були питання, і той не вкладався в образ справедливого й непохитного, наче меч правосуддя, і той використовував недозволений для цього крісла прийом — прикривався щитом інтриг. Утім, якийсь фатум никає і по вулиці Банковій: з президентами також нам буває доволі «весело».

Дотягнувши з відставкою Святослава Піскуна до того часу, коли указ більшість політично переймаються співвітчизників асоціювала, може, й несправедливо, з помстою за кума Петра Порошенка, Віктор Ющенко далі вдався до ще алогічніших кроків. Якщо наївники пролонгацію попереднього Генпрокурора пояснювали паралельним пошуком найкращої кандидатури в наступники, то кадрова пауза, що затяглася з 14 жовтня — дня, коли пан Піскун екстрено ліг під крапельницю, цю наївність розвіює, як заборонений тепер у громадських місцях цигарковий дим. З'ясувалось, у Президента немає конкретного «творчого плану» на вакантне — чи напіввакантне з огляду на судові позови хворого відставника — місце Генпрокурора.

Позавчора Віктор Андрійович подав до парламенту кандидатуру Василя Присяжнюка, чим, до речі, порадував Святослава Михайловича. Той навіть заявив про готовність припинити позивання в суді з Президентом, якщо його протеже посадять у генпрокурорське крісло: «Я його взяв на місто Київ не за особистими розуміннями, а через його професійні якості... Я вважаю, що кандидатура Присяжнюка — це справді вдалий вибір...» Невідомо, що тут зіграло негарну роль: чи висока характеристика колишнього шефа, чи припущення журналістів, що до президентського кабінету знов хтось «прибіг у сльозах і соплях», але Присяжнюк не встиг вислухати навіть першої порції привітань. Папери на нього терміново відкликали, і депутатам належить тепер оцінити Олександра Медведька. Людину, яку навіть джерела у ГПУ оглядачеві «Голосу України» відрекомендували як «загадкову лошадку».

Відомо, що новий претендент має «донецьке коріння»: працював в органах прокуратури Донецької області, був першим заступником прокурора Луганщини. З липня 2002 року — заступник Генпрокурора. Кажуть, що саме пан Медведько входив до складу комісії, яка вивчала і закрила за відсутністю складу злочину справу проти екссекретаря РНБО Петра Порошенка. Він також курирував розслідування справи про банду міліціонерів-перевертнів і про вбивство Вадима Гетьмана та Євгена Щербаня. Останнім часом розслідував справу про вбивство Георгія Гонгадзе. Якщо оцінити «результативність» розслідування на всіх перелічених резонансних напрямах, крім, звичайно, справи безневинного Петра Олексійовича, то логіка такого дивного вибору дивує не тільки мої анонімні джерела...

Тим часом прокурорською темою лихоманить не лише від кадрових ребусів. Колишній «важняк» ГПУ, слідчий у справі Бориса Колесникова Яків Такташов на прес-конференції заявив про тиск на нього начальства і фальсифікацію фактів під час розслідування «здирництва голови Донецької облради». Начебто встановлені ним «нестиковки» слідства нікого на Різницькій не спантеличили, Такташова натомість усунули від справи і запропонували написати заяву про звільнення.

Щоправда, головний потерпілий у справі Борис Пенчук обізвав одкровення колишнього «важняка» «брехнею і підготовленою провокацією». Яків Такташов, на думку Пенчука, «сьогодні відпрацьовує гроші Колесникова» і за «підрив репутації» потерпілого відповість у суді...

Ось так закрутився черговий клубок звинувачень. Чи розплутає його, як і інші, «загадкова лошадка» з генпрокурорським прицілом? Якщо, звісно, до вечора Президент не висуне іншу кандидатуру...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

■ **ФОТОФАКТ**

«Влади без парканів» вимагали депутати районних рад у місті Києві, що прикували себе наручниками до огорожі під Секретаріатом Президента. Вони вважають, що знесення її стане найкращою демонстрацією наближення влади до народу.

На знімку: Тарас Левицький, депутат Печерської райради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У жовтні 2005 року «Голос України» опублікував такі закони та укази:

4 жовтня, № 186

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо ліцензування професійної діяльності на ринку цінних паперів», № 2800-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні», № 2804-IV.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо ринку цінних паперів», № 2802-IV.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», № 2801-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», № 2813-IV.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо призначення тимчасової державної допомоги дітям», 2853-IV.

Закон України «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність», № 2824-IV.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Таджикистан про співробітництво в галузі технічного захисту інформації», № 2829-IV.

Закон України «Про ратифікацію Європейської ландшафтної конвенції», № 2831-IV.

5 жовтня, № 187

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» щодо пільгового забезпечення ветеранів війни скрапленим балонним газом для побутових потреб», № 2878-IV.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Болгарія про взаємну охорону та принципи обміну секретною інформацією», № 2828-IV.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Молдова про взаємний захист секретної інформації», № 2830-IV.

7 жовтня. № 189

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про статус депутатів місцевих рад», № 2854-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про фермерське господарство», № 2864-IV.

Закон України «Про внесення змін до статті 57 Кодексу України про адміністративні правопорушення», № 2851-IV.

Закон України «Про внесення зміни до статті 3 Закону України «Про концесії», № 2857-IV.

Закон України «Про автомобільні дороги», № 2862-IV.

11 жовтня, № 191

Закон України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності», № 2806-IV.

Закон України «Про порядок прийняття рішень про розміщення, проектування, будівництво ядерних установок і об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними відходами, які мають загальнодержавне значення», № 2861-IV.

12 жовтня, № 192

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України», № 2803-IV.

14 жовтня, № 194

Закон України «Про внесення змін до статті 289 Кримінального кодексу України», № 2903-IV.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підтвердження якості та безпеки харчових продуктів і продовольчої сировини», № 2863-IV.

Закон України «Про внесення зміни до статті 17 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців», № 2919-IV.

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Болгарія про правову допомогу в цивільних справах», № 2911-IV.

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною та Республікою Таджикистан про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання», № 2912-IV.

18 жовтня, № 196

Закон України «Про внесення змін до Сімейного кодексу України щодо збільшення розміру елементів на дітей», № 2901-IV.

(Закінчення на 6-й стор.).

НОВИНИ

СЕРЕДА, 2 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 207 (3707)

Незалежна медіа-профспілка України не виключає всеукраїнського страйку журналістів на знак протесту проти виборчого закону

Міністр економіки України Арсеній ЯЦЕНЮК: «Уряд і парламент створять спільну робочу групу для визначення квоти на ввезення цукру-сирцю»

■ У НОМЕР

Провокація, схована в шахтах

(Початок на 1-й стор.).

Наприклад, за його словами, шахта «Довжанська-Капітальна» ДП «Свердловантрацит» досі у строю діючих. Довжина її підземних коридорів становить 160 км, тут трудяться сотні людей. Дозиметричний та хімічний контрольні заміри, інші перевірки не підтвердили наявність радіоактивних відходів.

До речі, розмови про поховання в шахтах Луганщини високотоксичних і радіоактивних відходів виникають щоразу, тільки-но починається підготовка до чергових виборів. Хтось свідомо поширює такі чутки, щоб дискредитувати владу України і посварити український і російський народи, заявив Зіновій Гузар. Тому цю провокацію варто розцінювати як один із прийомів штучного нагнітання ситуації в Україні напередодні парламентських виборів.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

До речі,

міністр закордонних справ України Борис Тарасюк, відповідаючи на запитання журналістів про реакцію його відомства на газетну публікацію і ноту МЗС Росії, зауважив:

— Поширена інформація не те що не відповідає реалізм, а й є безвідповідальною і провокаційною. До такого висновку ми дійшли, зокрема, на підставі перевірок, які здійснили відповідні міністерства і відомства на наш запит. До того ж, зауважу, Україна підписала конвенцію про заборону хімічної зброї і неухильно її дотримується, нас перевіряли і жодних порушень щодо цього не знайшли. Виникає питання: кому потрібно роздмухувати і нагнітати пристрасті?

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові відбувся Міжнародний інвестиційний форум, у роботі якого взяли участь посли, співробітники посольств іноземних держав в Україні, представники міжнародних фондів та організацій, іноземні інвестори та кращі вітчизняні підприємства.

На знімку: учасники форуму ознайомлюються з інвестиційними проектами Чернігівщини.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА..

Вегетаріанська справа: нам підклали свиню?

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Парадоксальна ситуація склалася на вітчизняному ринку м'яса: свині хочуть потрапити на прилавок, а переробники їх не беруть. Десять тисяч поголів'я стоїть — хоч сьогодні відвантажуй — на агрокомбінаті Слобожанський, що в Харківській області, стверджує керівник підприємства Борис Данилів. А від переробників — жодного сигналу. І це тоді, як ціни на закупівлю сировини значно знизилися. Коли раніше телефонували самі переробники чи посередники, то тепер великі виробники м'яса шукають, хто придбав би їхню продукцію. Вони б раді збути свиней «наліво», але тоді не отримають державної дотації. А без цієї допомоги галузь опиниться на межі банкрутства.

Натомість переробники заявляють про дефіцит м'яса і б'ють на сполох. А насправді, за словами генерального директора корпорації «Тваринпром» Сергія Гнатюка, проблема ця штучна. Доки тривають розмови про дефіцит, ділки тоннами легально й нелегально завозять дешеву свинину з-за кордону. А ціну м'ясних виробів уже накручують переробники та реалізатори. Вони й поширюють чутки про дефіцит сировини. А наша свинина — свіжа, якісна, без стимуляторів росту — не знаходить ринку збуту.

Тож щоб залагодити справу, м'ясовиробники закликають урядовців навести лад. Сировину можна частково ввозити, але за ціною 10,5 грн.—11 грн. за кілограм живої ваги, а не за долар, як нині. Тоді це не шкодитиме власними виробникам. А вони тим часом зможуть працювати на здешевлення.

Проте, доки на м'ясному ринку ділять сфери впливу, а держава займає очікувальну позицію, нам, споживачам, доводиться купувати дешевий продукт за досить високою ціною. Курятини нас уже фактично позбавили балачками про пташиний грип. Так недовго й вегетаріанцями стати.

Марина КРИВДА.

Борги як соціальна традиція

У 16 регіонах України не платять зарплату

Така ситуація свідчить про послаблення уваги до цього питання з боку місцевих керівників органів виконавчої влади, що персонально відповідальні за несвоєчасну виплату заробітної плати. Про це заявив міністр праці та соціальної політики Іван Сахань.

«У поточному році борги економічно активних підприємств зросли в 16 регіонах України», — сказав міністр. Зокрема, у Севастополі борги зросли на 85%, у Кіровоградській області — на 61,7%, у Рівненській — на 55%, в Одеській — на 49%, у Криму — на 44%. Поточні борги становлять 326,5 млн. грн., а борги економічно активних підприємств сформовані в цьому році, наголосив міністр. За його словами, найбільша заборгованість у виплатах поточної заробітної плати спостерігається в Києві, Волинській, Чернівецькій, Чернігівській, Донецькій областях.

Увесь світ — у гостях у друзів!

Таке гасло чемпіонату світу з футболу, котрий відбудеться влітку наступного року в Німеччині. І от Україна стала черговою державою, до якої з візитом прибув президент організаційного комітету з проведення світового футбольного форуму (за сумісництвом), а ще президент свого рідного клубу «Баварія» (Мюнхен) Франц Беккенбауер.

У столичному готелі «Прем'єр-палац» відбулася презентація ЧС-2006 в Україні. Учасниками події стали ті, хто колись грав проти Франца Беккенбауера: Олег Блохін, Євген Рудаков, Володимир Трошкін, Стефан Решко, Володимир Мунтян, Леонід Буряк, Володимир Онищенко. Разом з ними відомі й популярні Ігор Бєланов, Андрій Баль, Юрій Роменський, Олексій Михайличенко, Анатолій Дем'яненко, Віктор Звягінцев, Юрій Калитвинцев, Олексій Чередник.

У церемонії брали участь міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко, керівництво ФФУ на чолі з президентом, членом виконкому УЄФА, народним депутатом Григорієм Суркісом. Згодом до них приєднався ще й президент НОК України, народний депутат Сергій Бубка.

Відкрив презентацію віце-президент організаційного комітету Вольфганг Нісербах. Затим на сцені з'явився і сам Беккенбауер — стрункий, спортивний, елегантний. Ну ніяк не дати йому 60 років. Шановний гість відзначив, що з радістю побачив сьогодні багато знайомців, з котрими 30 років тому зійшлися на футбольному полі в поєдинку за Суперкубок Європи. І жартома сказав, що вже не пам'ятає рахунку тих матчів. Щоправда, згодом Олег Блохін нагадав йому і також пожартував: «Ми виграли тоді в першому — 1:0, а в другому 2:0. Гадаю, це не вплине на результат жеребкування на ЧС 2006 року».

Далі «кайзер» Франц зауважив, що збірна України вийшла до фінальної частини із однієї з найсильніших груп. Непросто здолати таких потужних суперників, як Туреччина (бронзовий призер останнього чемпіонату світу), Греція (чинний чемпіон Європи) і завжди сильну й авторитетну збірну Данії. І назвав Блохіна тренером, який перебуває на шляху свого становлення. Але швидко виправився і додав, що наставник синьо-жовтих — уже визначний тренер, бо вивів свою команду з найважчої групи.

Стосовно шансів нашої команди наступного літа, то пан Беккенбауер вважає, що їй до снаги вийти з групи і пройти аж до півфіналу, але багато залежатиме від жеребкування.

Після вступного слова Беккенбауера було показано короткі фільми про представлення першості світу в Німеччині, про Кубок Конфедерацій, що відбувся в цій країні нинішнього року, а також про стадіони, де проходитимуть матчі ЧС 2006 року. До речі, матчі чемпіонату «відвідають» 12 міст (Берлін, Кайзерслаутерн, Гельзенкірхен, Дортмунд, Франкфурт-на-Майні, Кельн, Штутгарт, Мюнхен, Ганновер, Нюрнберг, Лейпциг та Гамбург). Гості зазначили, що всі стадіони — на невеликій відстані один від одного. А найдовша відстань від Гамбурга до стадіону в Мюнхені — лише 780 км. Це година льоту.

Франц Беккенбауер поділився інформацією про розповсюдження квитків на матчі. 3,3 мільйона із них розподілять між 64 країнами. Однак до організаторів уже надійшло 10 мільйонів заявок через Інтернет. І ще такий цікавий факт. Якщо Україна, наприклад, гратиме на найбільшому стадіоні чемпіонату в Берліні, то вона зможе забронювати собі 4 тисячі 826 квитків із 60 000 тисяч... Президент ФФУ у своєму прикінцевому слові, звертаючись до Беккенбауера, сказав, що українська сторона готова вже нині викупити всі квитки, не чекаючи жеребкування...

Останнім фільмом, який показав цього вечора в Києві Беккенбауер, була стрічка про збірну України. Вона розпочалася з фрагментів колишніх матчів плей-оф з Німеччиною... Потім було показано незабутню гру Блохіна в зустрічі з «Баварією» 1975 року, гол Шевченка німецькій збірній в матчі-відповіді плей-оф та моменти, коли м'ячі забивав форвард леверкузенського «Байєра» Андрій Воронін, який заявив з екрана, що не проти зіграти з німецькою збірною у фіналі ЧС-2006.

Не обійшлося у фільмі і без славних братів Кличків, яких у Німеччині вважають своїми національними героями. Вони привітали збірну України з виходом на чемпіонат світу.

Під завісу чудового вечора відбувся обмін подарунками. Гості вручили дюжину футбольних плакатів, які малювали на всіх континентах. Блохін отримав симпатичного лева — талісмана ЧС 2006 року. Григорій Суркіс подарував Беккенбауеру до 60-річчя бронзову статуетку із зображенням ювіляра. Олег Блохін вручив від себе постер, де «кайзер» на полі тодішнього Республіканського стадіону після матчу 1975 року, і футболку збірної України з номером «5» і написом на спині «Беккенбауер»...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Миколи БОЧКА.

На знімку: Олег Блохін і Франц Беккенбауер під час презентації в Києві.

Футбол. У 1/4 фіналу Кубка України зустрінуться: «Динамо» (Київ) — «Металург» (Донецьк), «Іллічівець» (Маріуполь) — «Арсенал» (Київ), «Металург» (Запоріжжя) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Карпати» (Львів) — «Ворскла» (Полтава).

Якщо Україна гратиме на найбільшому стадіоні чемпіонату в Берліні, то вона зможе забронювати собі 4 тисячі 826 квитків

Гроші за «Криворіжсталь» — коли, куди, кому?

Тривають розмови і суперечки про використання коштів, отриманих від продажу пакета акцій металургійного комбінату «Криворіжсталь». Навіть фахівці були здивовані остаточним результатом — 24 млрд. 200 млн. грн. Майже чверть держбюджету країни!

«Ці кошти підуть на загальнодержавні програми розвитку, які забезпечать якісні перетворення в економіці і соціальній сфері, — заявив Президент України Віктор Ющенко, окресливши широкий обсяг державних проектів. — Ми створимо механізми, щоб спрямувати кошти в інтересах кожного українця». Цікаво, але дуже загально. Голова Верховної Ради Володимир Литвин був конкретнішим: «Три млрд. грн. можуть бути перераховані до Пенсійного фонду». Кабінет Міністрів планує здійснити корективи держбюджету України на 2005 рік у зв'язку з надходженням коштів від продажу акцій комбінату «Криворіжсталь», — заявив Прем'єр-міністр Юрій Єхануров. — Не хотілося, щоб ми «проїли» ці кошти. Кабмін пропонуватиме, щоб вони працювали на розвиток економіки, — зауважив прем'єр. Важко не погодитись.

Українська аграрна конференція днями звернулась до владних структур з пропозицією спрямувати на соціальний розвиток села щонайменше п'ять млрд. грн. з цих грошей. Як відзначається у зверненні УАК, у проекті держбюджету на 2006 рік на цю мету заплановано виділити лише 67 млн. грн.

Українська асоціація студентського самоврядування наполягає на тому, щоб частину коштів спрямувати на розвиток молодіжного житлового будівництва.

Черговим іспитом для влади назвав надходження коштів від продажу комбінату в державний бюджет президент Асоціації українських банків Олександр Сугоняко. Вони можуть «зірвати» валютний ринок інфляцією, якщо будуть спрямовані на «проїдання», — вважає фахівець. Оптимальний варіант — використання коштів для погашення боргів, фінансування інвестиційних проектів тощо.

Секретар Ради національної безпеки і оборони Анатолій Кінах вважає, що більшу частину коштів від продажу комбінату варто спрямувати на ті ж програми енергетичної безпеки держави, підтримки малого і середнього бізнесу, модернізації економіки.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

1 листопада 2005 року біля Верховної Ради відбулася акція політичних партій — членів БЮТ «Гроші за «Криворіжсталь» — на потреби народу».

Отже, ейфорія від продажу акцій «Криворіжсталі» потихеньку спливає. Згідно з документом новий власник — ТОВ Mittal Steel Germany — повинен перерахувати половину вартості металургійного комбінату протягом наступних 30 днів, тобто до кінця листопада.

Поки що новий власник не заплатив жодної копійки. Тож давайте дочекаємось, коли ці гроші надійдуть до державного бюджету, а потім уважно прослідкуємо: хто і як їх використає на наше благо.

Михайло ГРЕЦЬКИЙ.

Спецслужби об'єднують зусилля проти міжнародної злочинності

У Лівадійському палаці відбулося чергове засідання Ради керівників органів безпеки і спецслужб країн СНД. Ця координаційна структура, яку було створено вісім років тому, стала відповіддю загрозі глобального тероризму й міжнародної злочинності на пострадянському просторі й планеті. Вперше на засіданні були присутні іноземні спостерігачі — керівники спецслужб і правоохоронних органів Німеччини, Італії, Іспанії й Франції. За підсумками зустрічі підписано ряд документів про взаємодію між спецслужбами.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Канікули — в теплих краях

Одинадцять дітей загиблих шахтарів із Донецька провели осінні канікули в місті-побратимі Таранто (Італія). Така поїздка відбулася з ініціативи міської ради та єпископа італійського міста Дона Луїджі. Після повернення дітей з ними зустрівся міський голова Донецька Олександр Лук'янченко, який висловив вдячність організаторам поїздки. Крім того, діти побували в Москві, де представники донецького земляцтва організували екскурсії і подарували сувеніри.

Ліна КУЩ.

Дикі качки в Луганську не затримуються

Випадків захворювання пташиним грипом у регіоні немає і не буде. Так стверджує начальник управління ветеринарної медицини в Луганській області Микола Ігнатов. Вірус заразної хвороби може потрапити двома шляхами: через російсько-український кордон і перелітних птахів. Контроль за просуванням курячого продукту сьогодні особливий, перевіряють навіть ручну поклажу. А перелітних птахів територія області не приваблює, оскільки немає гарних водойм. На птахофабриках запроваджено закритий режим. Власники свійських птахів поінформовані, як уникнути небезпечної інфекції. Одне слово, ризик мінімізовано.

P. S. **Тим часом у Канаді виявлені дикі качки, заражені вірусом пташиного грипу, повідомили представники канадських органів охорони здоров'я. Як зазначив на прес-конференції представник комісії з контролю за якістю харчових продуктів Канади Джим Кларк, попередні дослідження 28 птахів дають змогу припустити із значною впевненістю, що виявлений різновид грипу не є занесеним з Азії смертельно небезпечним штамом H5N1.**

А поки вчені розбираються з вірусами птахів, у Інтернеті шахраї поширюють комп'ютерний вірус через листи, що нібито інформують населення про пташиний грип. Якщо такий лист відкрити, вірус починає створювати і видаляти файли. Крім того, вірус установлює програму, що дає можливість хакерам одержувати віддалений доступ до комп'ютера.

Алла АНТІПОВА.

■ **ФОТОФАКТ**

На виставці «Дні української науки і техніки» у Китаї директор науково-дослідного Інституту проблем фізичного моделювання Анатолій Смоляков продемонстрував модель найменшого безпілотного апарата «Лелека».

Фото Ольги ТАНАСІЙЧУК (Укрінформ).

Рояль від японського уряду

Сьогодні в Києві Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Кіщиро Амае і міністр культури та туризму Ігор Ліховий підпишуть угоду у формі обміну нотами між урядами двох країн про надання культурного гранту в обсязі 29 700 000 японських єн. Як повідомив напередодні на прес-конференції пан Амае, на ці кошти (майже 260 тис. доларів США) придбають нові роялі та піаніно для Київської спеціальної музичної школи-інтернату ім М. Лисенка. Подібні подарунки від Країни сходу сонця в рамках програми японської офіційної допомоги розвитку вже отримали шість культурних та освітніх закладів у Києві та Львові. У цьому, безперечно, є і особиста заслуга глави японської дипломатичної місії. За вагомий внесок у розвиток двосторонніх відносин учора Президент України Віктор Ющенко нагородив Кіщиро Амае орденом Ярослава Мудрого IV ступеня.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ **ТЕМА**

Голі королі

Незабаром річниця помаранчевої революції. Її лідери, які донедавна називали себе єдиною командою, сперечаються, хто в цей день має стояти на Майдані й хто з ким повинен миритися. Усупереч тому, що кожен уже розказав один про одного таке, чого в демократичних країнах було б достатньо, щоб назавжди піти в політичне небуття. Наші не такі: струснувши з дорогих костюмів пилюку, вони кажуть, що знову слід об'єднатися. Заради України.

Чому ті, кому повірив Майдан, удають, ніби не сталося нічого, що скомпрометувало їхні ідеї та щедрі обіцянки? Справді припускають, начебто найбільша наша мрія — побачити їх знову разом? Якби у владної команди були лише такі «проколи», як, приміром, «Гринджоли» на конкурсі Євробачення, створення власного літака-винищувача, відкриття магазинів для бідних чи авантюра з дешевим м'ясом і бензином.

Але ми переконалися, що нові демократи не дуже хочуть жити, як живе «їхня нація». У них та їхніх родин —інші стандарти, не співвідносні з оприлюдненими деклараціями про доходи, які навіть не у фахівця викликають більше запитань, ніж відповідей на них. Виявляється, вони живуть переважно за рахунок дружин і родичів. Інші навіть не намагаються приховувати свої бізнесові доходи, запитуючи, чи потрібна українцям влада, представники якої — жебраки? Навіщо ж отак, панове-можновладці? А чому б вам не жити на встановлену державою зарплатню — так, як це роблять ваші колеги в демократичних країнах?

Та ми, напевне, і простили б нашим політичним лідерам цю хитрість, якби переконалися: вони ведуть державу саме туди, куди обіцяли. Що там зі входженням у ЄС, де ми неодмінно мали б уже бути і в чому палко запевняв один з апологетів революції? Утім, нині він так само переконаний, що не сьогодні-завтра ми будемо в НАТО.

Утім, ми вже бачимо й інше: влада не має ані стратегічного курсу на майбутнє, ані програми, що робити нині. Як, приміром, з коштами від продажу «Криворіжсталі» — куди їх спрямувати? З'ясовується, наші керівники досі не знають, куди саме...

То куди ми взагалі йдемо?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ **СВІТ КОРОТКО**

ІРАК

Просять продовжити допомогу

Прем'єр-міністр Іраку Ібрахім Джаафарі направив до Ради безпеки ООН лист із проханням продовжити термін перебування міжнародних миротворчих сил у країні ще на рік. Отже, уряд визнав, що національні сили безпеки поки що не здатні самостійно підтримувати порядок у країні. Термін дії нинішнього мандата багатонаціональних коаліційних частин минає наприкінці 2005 року.

ЛІВАН

Слідство триває...

Глава комісії ООН з розслідування вбивства екс-прем'єра Лівану Рафіка Харірі німецький прокурор Детлев Мехліс повернувся до Бейрута для продовження слідства. Генеральний секретар ООН продовжив повноваження комісії на прохання ліванського уряду до 15 грудня. У списку підозрюваних у скоєнні злочину значаться 12 осіб, у тому числі четверо генералів — колишні керівники силових відомств Лівану, котрі зараз перебувають у в'язниці.

РОСІЯ

Москва поголовує... місяць

Учора Росія на місяць посіла місце голови Ради Безпеки ООН. Постійний представник РФ у Нью-Йорку Андрій Денисов визначатиме порядок денний Ради Безпеки в листопаді і вестиме її засідання, попередній графік яких буде відомий сьогодні. Голови Ради безпеки міняються щомісяця відповідно до списку його держав-членів, розташованих в англійському алфавітному порядку.

ІСПАНІЯ

Наркоторгівля по-великому

У порту міста Альхесірас іспанська поліція вилучила 26 тонн гашишу. Вантаж було заховано у 22 контейнерах із замороженою рибою, доставлених з Марокко. Вилучена партія, за словами поліцейських, — одна з найбільших в історії. Так, у 2003 році в тому самому порту було виявлено 25,5 тонни гашишу, а в 1996 році — 36 тонн наркотиків на північному заході Іспанії. А з початку 2005 року загалом у порту міста Альхесірас вилучили більш як 60 тонн наркотиків. За даними американських служб у боротьбі з наркотиками, кокаїн незабаром мав бути перевантажений на інший корабель і переправлений до США. Приблизна сума перехопленого товару — 175 мільйонів доларів.

ІЗРАЇЛЬ

На обстріл відповіли вогнем

На Західному березі річки Йордан ізраїльські війська затримали понад 20 палестинців, підозрюваних у причетності до терористичної діяльності, і відповіли вогнем артилерії на ракетний обстріл із сектора Газа. Практично всі затримані належать до радикальних ісламістських угруповань ХАМАС і «Ісламський джихад». Під час одного з рейдів на Західному березі легке поранення дістав ізраїльський військовослужбовець.

Поіменне голосування про проект постанови про схвалення висновків і пропозицій до проекту закону про Державний бюджет України на 2006 рік (№8000-П) — в цілому

Дата голосування : 01/листопад/2005 11:17
За:270 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:119
Всього:389 Рішення прийнято

Позафракційні
Кількість депутатів: 36

Беспалов О.П.	Не гол.	Біловол О.М.	Відс.
Бойко В.С.	Відс.	Бубка С.Н.	Відс.
Волков О.М.	Відс.	Гавриш С.Б.	Відс.
Гошовський В.С.	Відс.	Деркач А.Л.	Не гол.
Деркач Л.В.	Не гол.	Дзонь В.М.	Відс.
Димінський П.П.	Відс.	Зайчко В.О.	За
Заплатинський В.М.	За	Засуха Т.В.	За
Каденюк Л.К.	За	Карпов О.М.	За
Кіроянц С.Г.	За	Литвин В.М.	За
Мартинюк А.І.	За	Марченко О.В.	Відс.
Матвієнков С.А.	Відс.	Миримський Л.Ю.	Відс.
Немировський О.А.	Відс.	Нечипорук В.П.	За
Олійник Б.І.	За	Петров О.В.	За
Пустовойтенко В.П.	Відс.	Резнік І.Й.	Відс.
Руденко Г.Б.	Відс.	Сандлер Д.М.	Відс.
Сівкович В.Л.	Відс.	Супрун Л.П.	За
Татусяк С.П.	Відс.	Тягнибок О.Я.	Відс.
Цкітішвілі Е.О.	За	Шведенко М.М.	Відс.

За:13 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:3 Відсутні:20

Фракція "Наша Україна"
Кількість депутатів: 42

Беспалий Б.Я.	За	Бичков С.А.	За
Горбатов В.М.	За	Григорович Л.С.	За
Гуменюк О.І.	За	Довгий Т.О.	Відс.
Жижко С.А.	За	Жулинський М.Г.	За
Зімін О.П.	За	Іванчо І.В.	За
Кармазін Ю.А.	За	Катеринчук М.Д.	За
Ключковський Ю.Б.	За	Козаченко О.О.	За
Король В.М.	За	Корчинський А.І.	За
Круць М.Ф.	За	Кульчинський М.Г.	За
Лебедівський В.А.	За	Литвин В.В.	За
Ляпіна К.М.	За	Мартиненко М.В.	За
Одайник М.М.	За	Омельченко О.О.	За
Оробець Ю.М.	Не гол.	Пак В.П.	За
Полянчич М.М.	За	Ружицький А.М.	За
Слабенко С.І.	За	Сокирко М.В.	За
Стретович В.М.	За	Ульянченко В.І.	За
Усаченко Л.М.	За	Устенко О.А.	За
Фіалковський В.О.	За	Цехмістренко В.Г.	За
Черновецький Л.М.	За	Чечель М.Й.	За
Шкляр В.Б.	За	Шпиг Ф.І.	За
Юхновський І.Р.	За	Ющенко П.А.	За

За:40 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1

Фракція комуністів
Кількість депутатів: 56

Александровська А.О.	За	Алексеєв І.В.	За
Анастасієв В.О.	За	Анісімов В.О.	За
Аніщук В.В.	За	Бабурін О.В.	За
Бондарчук О.В.	За	Борщевський В.В.	За
Буждиган П.П.	За	Буйко Г.В.	За
Герасимов І.О.	За	Гінзбург О.П.	За
Гмиря С.П.	За	Голуб О.В.	За
Грач Л.І.	За	Грачев О.О.	За
Гуренко С.І.	За	Доманський А.І.	За
Дорогунцов С.І.	За	Єщенко В.М.	За
Заклунна-Мироненко В.Г.	За	Катушева З.Г.	За
Кравченко М.В.	За	Крючков Г.К.	За
Кухарчук М.А.	За	Лещенко В.О.	За
Лобода М.В.	За	Маркуш М.А.	За
Масенко О.М.	За	Матвеєв В.Г.	За
Матвєєв В.Й.	За	Мигович І.І.	За
Мироненко В.А.	За	Мішура В.Д.	За
Наливайко А.М.	За	Новак В.М.	За
Носенко М.П.	За	Оржаховський А.В.	За
Парубок О.Н.	За	Петренко В.С.	За
Петров В.Б.	За	Політ А.А.	За
Пономаренко Г.Г.	За	Пузаков В.Т.	За
Пхиденко С.С.	За	Родіонов М.К.	За
Самойлик К.С.	За	Симоненко П.М.	За
Сімонов В.Д.	За	Сіренко В.Ф.	За
Соломатін Ю.П.	За	Ткаченко О.М.	За
Цибенко П.С.	За	Челноков С.Д.	За
Чичканов С.В.	За	Шульга М.О.	За

За:56 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Соціал-демократичної партії України (о)
Кількість депутатів: 20

Блохін О.В.	За	Борзов В.П.	Не гол.
Воюш В.Д.	Не гол.	Грановський О.Г.	Не гол.
Добкін М.М.	Не гол.	Заєць В.В.	Не гол.
Калетнік Г.М.	Не гол.	Кисельов О.В.	Не гол.
Кравчук Л.М.	Не гол.	Мазуренко В.І.	Не гол.
Місюра В.Я.	Не гол.	Писаренко А.Г.	Не гол.
Подобєдов С.М.	Не гол.	Прошкуратова Т.С.	Не гол.
Суркіс Г.М.	Не гол.	Фікс Є.З.	Не гол.
Царенко О.М.	Не гол.	Шепетін В.Л.	Не гол.
Шурма І.М.	Не гол.	Шуфрич Н.І.	Не гол.

За:1 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:19 Відсутні:0

Фракція Блоку Юлії Тимошенко
Кількість депутатів: 37

Абдуллін О.Р.	Не гол.	Астров-Шумілов Г.К.	Не гол.
Баграєв М.Г.	Не гол.	Білорус О.Г.	Не гол.
Бірюк Л.В.	Не гол.	Бондаренко О.Ф.	Не гол.
Борзих О.І.	Не гол.	Веревський А.М.	Не гол.
Волинець М.Я.	Не гол.	Гапочка М.М.	Не гол.
Гладій М.В.	Не гол.	Зубець М.В.	Не гол.
Зубов В.С.	Не гол.	Кеменяш О.М.	Не гол.
Кирильчук Є.І.	Не гол.	Кобець О.С.	Не гол.
Константинов Є.С.	Не гол.	Корж В.Т.	Не гол.
Крук Ю.Б.	Не гол.	Левцун В.І.	Не гол.
Лукашук О.Г.	Не гол.	Лук'яненко Л.Г.	Не гол.
Омельченко Г.О.	Не гол.	Онопенко В.В.	Не гол.
Плохой І.І.	Не гол.	Сас С.В.	Не гол.
Семинога А.І.	Не гол.	Ситник К.М.	Не гол.
Сінченко С.Г.	Не гол.	Сушкевич В.М.	Не гол.
Таран В.В.	Не гол.	Федорчук Я.П.	Не гол.
Фельдман О.Б.	Не гол.	Хмельницький В.І.	Не гол.
Чичков В.М.	Не гол.	Шевчук С.В.	Не гол.
Шкіль А.В.	Не гол.		

За:0 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:37 Відсутні:0

Фракція Соціалістичної партії України
Кількість депутатів: 25

Бокий І.С.	Не гол.	Вернигора Л.М.	Не гол.
Вінський Й.В.	Не гол.	Гадяцький Л.М.	Не гол.
Гайдош І.Ф.	Не гол.	Гармаш Г.Ф.	Не гол.
Грязєв А.Д.	Не гол.	Дашутін Г.П.	Не гол.
Карнаух М.В.	Не гол.	Клименко А.В.	Не гол.
Малиновський О.П.	Не гол.	Мельник М.Є.	Не гол.
Мельничук М.В.	Не гол.	Мордовець Л.М.	Не гол.
Мороз О.О.	Не гол.	Мухін В.В.	Не гол.
Рудковський Д.О.	Відс.	Рудьковський М.М.	Не гол.
Садовий М.І.	Не гол.	Сергієнко Л.Г.	Не гол.
Співачук В.Л.	Не гол.	Сподаренко І.В.	Не гол.
Степанов М.В.	Не гол.	Філіндаш Є.В.	Не гол.
Шибко В.Я.	Не гол.		

За:0 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:24 Відсутні:1

Фракція партії "Єдина Україна"
Кількість депутатів: 13

Губський Б.В.	Не гол.	Дубицький В.В.	Не гол.
Єдін О.Й.	Не гол.	Задорожній О.В.	За
Климпуш О.Д.	Не гол.	Косьяненко О.В.	Не гол.
Кузьменко П.П.	Не гол.	Мокроусов А.О.	Не гол.
Осика С.Г.	Не гол.	Правденко С.М.	За
Ременюк О.І.	Не гол.	Рябіка В.Л.	Не гол.
Сватков Л.Б.	Не гол.		

За:2 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:0

Фракція Народної Партії
Кількість депутатів: 46

Акопян В.Г.	За	Андресюк Б.П.	Не гол.
Бандурка О.М.	За	Бойко В.О.	За
Ващук К.Т.	За	Галієв Е.Е.	За
Гіршфельд А.М.	За	Гуров В.М.	За
Євдокимов В.О.	За	Єремеєв І.М.	За
Зарубінський О.О.	За	Калінчук В.А.	За
Каратуманов О.Ю.	За	Касьянов С.П.	За
Кафарський В.І.	За	Кириллов В.Д.	За
Косінов С.А.	За	Льовін А.І.	За
Майстришин В.Я.	За	Мартиновський В.П.	За
Мельников М.П.	За	Надрага В.І.	За
Олуйко В.М.	За	Плютинський В.А.	За
Поплавський М.М.	За	Разваддовський В.Й.	За
Райков Б.С.	За	Ратушняк С.М.	За
Рішняк І.М.	За	Савицький В.В.	За
Салигін В.В.	За	Салмін О.В.	За
Самоплавський В.І.	За	Святаш Д.В.	За
Сігал Є.Я.	За	Сятиня М.Л.	За
Терещук С.М.	За	Тимошенко В.А.	За
Толочко П.П.	Не гол.	Фоменко К.О.	За
Шевченко О.О.	За	Шершун М.Х.	За
Шпак В.Ф.	За	Юхновський О.І.	За
Ярославський О.В.	За	Ярославський О.В.	За

За:44 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:0

Фракція Української Народної Партії
Кількість депутатів: 25

Альошин В.Б.	За	Асадчев В.М.	За
Бартків В.П.	За	Гудима О.М.	За
Джоджик Я.І.	За	Драч І.Ф.	За
Загрева Б.Ю.	За	Заєць І.О.	За
Келестин В.В.	За	Костенко Ю.І.	За
Манчуленко Г.М.	За	Мовчан П.М.	За
Мойсик В.Р.	За	Насалик І.С.	За
Олексіюк С.С.	За	Павличко Д.В.	За
Плющ І.С.	За	Ратушний М.Я.	За
Слободян О.В.	Не гол.	Ступак В.Ф.	За
Томич І.Ф.	За	Хмара С.І.	Не гол.
Цибулько В.М.	Відс.	Черняк В.К.	За
Ширко Ю.В.	За		

За:22 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:2 Відсутні:1

Фракція Партії промисловців і підприємців України
Кількість депутатів: 14

Антоньєва Г.П.	За	Бастрига І.М.	За
Буряк О.В.	За	Буряк С.В.	За
Васадзе Т.Ш.	За	Веретенников В.О.	За
Горлов Г.В.	За	Гуреєв В.М.	За
Довгий С.О.	За	Іоффе Ю.Я.	Відс.
Кузьмук О.І.	Не гол.	Майко В.І.	За
Матвієнко П.В.	За	Оніщук М.В.	За

За:12 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:1 Відсутні:1

Фракція Народного Руху України
Кількість депутатів: 14

Глухівський Л.Й.	За	Давимука С.А.	За
Джемілєв М. .	За	Діденко Ю.В.	За
Кендзьор Я.М.	За	Коваль В.С.	За
Костинюк Б.І.	За	Криворучко Ю.З.	За
Поживанов М.О.	За	Танюк Л.С.	За
Ткаленко О.С.	За	Удовенко Г.Й.	За
Чорноволенко О.В.	За	Чубаров Р.А.	За

За:14 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція політичної партії "Реформи і Порядок"
Кількість депутатів: 15

Бойко Ю.А.	Не гол.	Бондаренко В.Д.	За
Гаврилюк І.Я.	За	Гірник Є.О.	За
Гринів І.О.	Не гол.	Жеваго К.В.	Відс.
Косів М.В.	Не гол.	Осташ І.І.	Не гол.
Сабашук П.П.	Не гол.	Соболєв С.В.	Не гол.
Стецьків Т.С.	Не гол.	Трофименко В.В.	Не гол.
Філенко В.П.	Не гол.	Челомбітко І.В.	Не гол.
Яворівський В.О.	Не гол.		

За:3 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:11 Відсутні:1

Фракція політичної партії "Вперед, Україно!"
Кількість депутатів: 19

Бауер М.Й.	За	Бондаренко Г.І.	За
Горбачов В.С.	За	Давидова Л.І.	За
Драчевський В.В.	За	Колоніарі О.П.	За
Кукоба А.Т.	За	Мороз А.М.	За
Мусіяка В.Л.	За	Мхітарян Н.М.	За
Нощенко М.П.	За	Пінчук В.М.	За
Полякова Л.Є.	За	Потебенько М.О.	За
Станецький Г.С.	За	Стребко С.К.	За
Чеботарьова Ю.С.	За	Чикал А.В.	За
Шаров І.Ф.	За		

За:19 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Фракція Партії регіонів "Регіони України"
Кількість депутатів: 50

Авраменко В.Ф.	Відс.	Антемюк В.Д.	За
Байсаров Л.В.	За	Бахтеєва Т.Д.	За
Богатирьова Р.В.	За	Бронніков В.К.	Відс.
Васильєв О.А.	За	Вернидубов І.В.	Відс.
Горбаль В.М.	Відс.	Звягільський Ю.Л.	Відс.
Зубанов В.О.	За	Ісаєв Л.О.	Не гол.
Кальніченко І.В.	За	Кириченко Л.Ф.	Відс.
Клімов Л.М.	Відс.	Клюєв А.П.	За
Комар М.С.	Не гол.	Корсаков О.Я.	За
Круглов М.П.	Відс.	Ландик В.І.	Відс.
Лапін Є.В.	Відс.	Ларін С.М.	Не гол.
Лелюк О.В.	За	Лещинський О.О.	За
Лісін М.П.	За	Макеєнко В.В.	Не гол.
Матвійчук Е.Л.	За	Наконечний В.Л.	Відс.
Панасовський О.Г.	За	Пеклушенко О.М.	За
Пєхота В.Ю.	Не гол.	Писарчук П.І.	За
Поліщук К.А.	За	Потапов В.І.	Не гол.
Рибак В.В.	За	Римарук О.І.	Відс.
Самофалов Г.Г.	Відс.	Сафіуллін Р.С.	За
Скудар Г.М.	За	Слаута В.А.	За
Стоян О.М.	За	Сулковський П.Г.	За
Сухий Я.М.	За	Турманов В.І.	Не гол.
Хара В.Г.	За	Хомутиннік В.Ю.	За
Царьов О.А.	За	Чорновіл Т.В.	Не гол.
Шкіря І.М.	За	Янковський М.А.	За

За:29 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:8 Відсутні:13

Група "Довіра народу"
Кількість депутатів: 15

Будаг'янц М.А.	За	Гаврилюк В.В.	За
Гладкіх В.І.	За	Демьохін В.А.	За
Кіссе А.І.	За	Козловський А.М.	За
Колісник М.Д.	За	Коновалюк В.І.	За
Мовчан В.П.	За	Поровський М.І.	За
Раханський А.В.	За	Сміяненко І.М.	За
Солошенко М.П.	За	Франчук А.Р.	За
Франчук І.А.	За		

За:15 Проти:0 Утрималось:0 Не голосувало:0 Відсутні:0

Друкується за рішенням сесії Верховної Ради України.

У жовтні 2005 року «Голос України» опублікував такі закони та укази:

(Початок на 3-й стор.).

22 жовтня, № 200

Указ Президента України «Про присвоєння Б. Олійнику звання Герой України», № 1503/2005.

25 жовтня, № 201

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Перехідної Ісламської Держави Афганістан про торгівельно-економічне співробітництво», № 2914-IV.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України та Урядом Республіки Гайана про торгівельно-економічне співробітництво», № 2915-IV.

Закон України «Про ратифікацію Договору між Україною і Туркменістаном про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання», № 2938-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів», № 2902-IV.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації», № 2905- IV.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Республікою Кіпр про правову допомогу в цивільних справах», № 2910-IV.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Португальською Республікою про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів і Протоколу до Угоди між Україною та Португальською Республікою про міжнародні автомобільні перевезення пасажирів і вантажів», № 2913-IV.

Закон України «Про заходи щодо попередження та зменшення вживання тютюнових виробів і їх шкідливого впливу на здоров'я населення», № 2899-IV.

27 жовтня, № 203

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Урядом України і Урядом Фінляндської Республіки про сприяння та взаємний захист інвестицій», № 2935-IV.

Закон України «Про ратифікацію Європейської угоди про правила, що регулюють пересування осіб між державами — членами Ради Європи», № 2936-IV.

Іван МИГОВИЧ: «Покликання депутата — законотворення, а не розв'язання власних бізнесових питань»

■ ХТО Є ХТО

— Іване Івановичу, комітет, у якому ви працюєте, один із найбагатогранніших.

— І найактуальніших для мого рідного регіону. На Закарпатті проживає близько 80 національностей, і це породжує чимало проблем. Для найбільших — угорської, румунської та словацької — це тісніші зв'язки з їхніми державами, збереження національної самобутності, для корінної русинської — визнання її такою законодавчо. Багато проблем належить розв'язати закарпатським ромам. Саме тому я ініціював постанову Верховної Ради про відзначення в Україні міжнародного дня холокосту ромів. Зрушено, нарешті, з мертвої точки питання русинства. Нещодавно в Мукачеві відбувся Всезакарпатський з'їзд русинів. Тішить і те, що нова обласна влада до цього ставиться із розумінням.

Із досьє «Голосу України».

Іван МИГОВИЧ, народний депутат України третього і четвертого скликань у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Компартії України. Народився 1942 року в селі Малій Мартинці Свалявського району на Закарпатті. Закінчив Мукачівський сільськогосподарський технікум, Український поліграфічний інститут імені Івана Федорова у Львові. До парламенту прийшов за списками КПУ. Доктор філософських наук. Очолює Закарпатську обласну організацію КПУ. Працює у Комітеті ВР з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. Одружений. Дружина та донька — педагоги, син — інженер.

— З-поміж десяти народних депутатів-закарпатців ви — один із найактивніших. Ви підготували 16 законодавчих актів, майже 90 разів виступали із трибуни Верховної Ради. Які найактуальніші законодавчі ініціативи розроблено з вашою участю?

— Це нова редакція закону про громадянство України, закони про міграцію, про зарубіжного українця, над яким працювали разом з Іваном Драчем, про мирні збори та інші акції громадян. До речі, останній документ через політичні та відомчі суперечності й досі гальмують. Чекає розгляду й закон про соціальну роботу в Україні.

— Чи пригадуєте свій перший виступ з парламентської трибуни?

— Так. Це було восени 1998 року. У ньому йшлося про підтримку дрібних підприємців у Мукачеві. Невдовзі після цього край зазнав величезного стихійного лиха — осіннього паводка, однією з причин якого стало хижацьке вирубування лісів. Багато фахівців заперечували цю причину, тому довелося доводити їм протилежне. Навесні 2001 року стихія повторилася, потрібні були колосальні кошти для ліквідації її наслідків. Тоді у багатьох уже виробився стереотип — закарпатці знову щось випрошують... Тому спільно зі своїм колегою Володимиром Яценком ми ініціювали постанову ВР про невідкладні заходи з ліквідації наслідків повені. Зауважу вкотре, що це коштує дорожче, ніж випереджувальні заходи. Але ця програма, на жаль, належно не фінансується.

— Чимало похибок має і закон про статус гірських населених пунктів в Україні, також надзвичайно актуальний для Закарпаття.

— Додам, не лише для Закарпаття, а й для Прикарпаття, Буковини, Криму. У першій редакції цього закону доходило до абсурдів — одна половина села мала такий статус, а інша, що розташована на кілька метрів нижче, його не мала. Ще й нині поділено працівників бюджетної сфери: ті, котрі працюють у дошкільних закладах, чомусь «гірської» надбавки не отримують. Є чимало й інших недоробок. Тому вважаю, що цей закон потребує не часткових змін, а істотних доповнень і нової редакції.

— Ви перший із народних депутатів порушили й таку актуальну проблему, як ввезення в Україну з Угорщини шкідливих відходів, так званих преміксів.

— І не тільки цю. Ідеться про погіршення екологічної ситуації у краї загалом. А це й викиди в Тису шкідливих відходів одним із румунських золотовидобувних підприємств, і функціонування на території області шкідливих виробництв. На Закарпатті зберігається більше пестицидів, аніж у всіх чотирьох сусідніх областях — Львівській, Івано-Франківській, Чернівецькій та Тернопільській. Закарпаття перетворюється на своєрідну перевалочну базу для відходів. Вважаю, що причина цього — відомчий, корпоративний і корупційний підхід до проблеми. Дехто захищає честь мундира, дехто наживає політичний капітал, а дехто неправедно збагачується.

— Багато списів зламано і в питанні доцільності адміністративно-територіальної реформи. Яка ваша думка з цього приводу?

— Реформа передчасна і непродумана. У шістдесяті роки щось подібне вже було, коли по кілька районів об'єднали в один. І нічого путнього з того не вийшло.

— Нині ви, як і партія, до якої належите, перебуваєте в опозиції до чинної влади.

— У конструктивній опозиції. А моя позиція полягає у тому, щоб знаходити спільні точки дотику в розв'язанні проблем і регіонального, і загальнодержавного масштабу, незважаючи на партійну належність.

— Яке ваше ставлення до депутатської недоторканності?

— Покликання депутата — законотворення, а не розв'язання власних бізнесових питань. Недоторканність потрібна в межах депутатської діяльності, тобто для виконання депутатських функцій. І все.

— Традиційне запитання: які захоплення в Івана Миговича?

— Книги, природа, зустрічі з людьми. До слова, на відпочинок не виїжджаю ані на Багами, ані на Адріатику. Відпочиваю в рідному Закарпатті.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

■ НОВИНИ

Чутки про зниження зарплати — жарт?

Викладачі Чернівецького національного університету стурбовані чутками, що начебто буде знято надбавку за статус національного університету — а це 15 відсотків. Проте, як заявив ректор цього вузу Степан Мельничук, це суперечить відповідному наказу Міністерства освіти і науки, зареєстрованому в Мін'юсті і погодженому з профспілками. «Тим більше, у нас є кошти її виплачувати», — сказав ректор. І запевнив, що, навпаки, планує збільшити зарплатню на 10 відсотків.

Сергій СУЛИМА.

Став парк інститутом

Знаменитий 200-літній Національний дендрологічний парк «Софіївка» став науково-дослідним інститутом НАН України. Новину повідомив колективу президент Національної академії наук Борис Патон під час урочистого відзначення 50-річчя входження дендропарку у структуру найвищої наукової установи країни.

На базі «Софіївки» діє сьогодні центр інтродукції та акліматизації рослин Правобережного Лісостепу України. Окремо досліджують флору, занесену до Червоної книги, шляхи її порятунку.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

■ ФОТОРЕПОРТАЖ

Життя провінційне — ціни столичні

Життя невеликого провінційного міста Канів (Черкаська область) тече розмірено і неквапливо. Більша частина городян — люди пенсійного віку, які звикли до свого укладу життя.

Три рази на тиждень на «колгоспний» ринок стікається міський і сільський люд: хто продати, хто купити, а комусь просто хочеться побалакати, обговорити місцеві та світові проблеми. Політичну й економічну сторони нашого життя.

— Яка економіка? — каже жителька Канева, пенсіонерка Ольга Молчанова. — Минулого базару картопля була 5—6 гривень відро, а тепер і за десятку не купиш. Сир — 10 грн., сало — 17—24, яйця від 3,50 до 5 грн. за десяток, а м'ясо до 35 грн. за кілограм. Пенсія ж — 340 грн.

Багато хто їде на заробітки у близьке й далеке зарубіжжя. Колишні фахівці стають за прилавок.

З жовтня підняли ціни на опалення з 1,29 грн. до 2,02 грн. за 1 кв. метр. З 3 листопада підвищується вартість водопостачання — з 3,42 до 5,16 грн. за кубометр. Такі тарифи при реальній заробітній платі лише 400—500 грн. знизять і так невисокий життєвий рівень. До речі, Канів «дрібніє»: у 1995 році населення було 30,6 тис. чоловік, а в 2005-му — 26,2 тисячі.

Великі міські підприємства: завод «Магніт», «Медтехніка», «Закордоненерго», — припинили або скоротили свої виробництва, що давали майже 80% працевлаштування населення. За даними міського центру зайнятості, на обліку числиться 2001 безробітний городянин. І хоч останнім часом на деяких підприємствах з'явилися вакансії, люди не хочуть іти на зарплату в 500 грн., вважаючи за краще просто одержувати допомогу у зв'язку з безробіттям.

Зупинилось і житлове будівництво, а черговики просуваються в основному за рахунок перебудови і приватизації своїх же кімнат у гуртожитку. Колись за планом розвитку міста на набережній Дніпра мав з'явитися парк культури і відпочинку — з доглянутими алеями, фонтанами й атракціонами. Але добру справу до кінця не довели, і парк перетворився на дикі зарості з наскрізь проіржавілим колесом огляду, яке чекає своєї години, щоб завалитися.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Органи Держземінспекції не можуть самі навіть до суду подати

Заступник міністра агрополітики Віктор Пабат під час II Всеукраїнської конференції «Молочний світ-2005»: Форсувати наш вступ до Світової організації торгівлі не потрібно — СОТ нам, розхристаним, нічого не дасть

■ ДОСВІД

Диво-дивнії яблука

Колись у Новосанжарському районі центром садівництва був колгосп «Шлях Ілліча»: у Стовбиній Долині постійно дбали про розвиток садівництва, був переробний цех, мали замовників із багатьох куточків країни і непогані прибутки. На жаль, за останні 10-15 років не тільки в цьому селі, а й на всій Полтавщині галузь майже остаточно занепала: старі сади викорчували і розорали, а нових ніхто саджати не поспішав — надто затратна справа, віддачі чекати не скоро.

Та полтавець Володимир Крамар змусив своїх земляків з Новосанжарщини по-іншому глянути на садівництво. На родинних паях (п'ять гектарів землі) він у своєму селі Губарівці посадив торік більш як 17 тисяч яблунь. Звісно, за «дідівськими технологіями» такій кількості саджанців було б «затісно» на відведеній площі. Але в тому й секрет, що підійшов ентузіаст до нової справи із сучасними вимірами. Бо яблуньки не прості — це низькорослі прищепи вітчизняних та голландських сортів, плантації яких чимось нагадують виноградники.

Щоправда, знайшлося чимало скептиків, які вважали: гроші коли й не викинуто на вітер, то «повернуться» вони не скоро. Та вже нинішня осінь змусила подивуватися не лише односельців: яблуньки вродили вже на другий рік! І так рясно, наче в казці.

На базі власного саду Володимир Крамар заснував підприємство «Бест-200», придбав відповідну техніку, надав селянам роботу. Причому роботу перспективну, бо вже на третій рік при крапельному зрошенні і дбайливому догляді такий сад має давати до 40 центнерів яблук з гектара!

— У перспективі, — розповідає господар, — хочемо збільшити площу плодоносних насаджень до 20 гектарів. Нині готуємо грунт, розробляємо документацію для встановлення системи крапельного зрошення. А якщо говорити про затрати, то вони становлять понад 100 тисяч гривень на гектар, але затрачені кошти повертаються протягом п'яти-шести років.

Отож сенс займатися новою справою є. Тим паче нині, коли у більшості господарств землеробство звелося лише до посіву зернових, цукрових буряків, кукурудзи та соняшнику, що не завжди забезпечує сталі прибутки.

До речі, це вже не перший сучасний сад на Полтавщині — раніше такий заклали і в селі Майбородівці Кременчуцького району. Та поки що, на жаль, це лише експерименти окремих ентузіастів. Тож цієї зими ще доведеться, схоже, й полтавцям їсти здебільшого польські яблука та згадувати, як колись не було проблем із власними фруктами.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

На знімку: бригадира-садівника Ірину Голобородько радує врожай яблук.

Фото Миколи БЕЗНОСА.

Анекдот до теми

Літо. Липень. Сільгосппідприємство. Сидять двоє: голова Г. та агроном А.

Г.: — План із сінозаготівлі — 60 відсотків.

А.: — Що робитимемо?

Г.: — Поїхали в народ.

Приїжджають на поле, а там один дядько з косою ходить.

Г. (помізкувавши): — А чого він лише в один бік косить?

Агроном, недовго думаючи, зв'язав дві коси, і став дядько в обидва боки косити.

За тиждень.

А.: — План із сінозаготівлі — 80 відсотків.

Г.: — Що робитимемо?

А.: — Поїхали в народ.

Приїжджають на поле, а там знову дядько із двома косами ходить.

Г.: — А чого він просто косить?

Агроном, недовго думаючи, причепив позаду дядька граблі, і став дядько в обидва боки косити і траву за собою збирати.

Ще за тиждень.

Г.: — Ми виконали план на 100 відсотків і нам видали премію 1000 гривень.

Голова забрав собі 700, агроном — 290, десятку, що залишилася, вирішили віддати дядькові. Приїжджають на поле, а дядько, щойно їх побачив, кинув усе і як побіжить щодуху. Вони наздогнали його, гроші віддають і запитують:

— Ти чого побіг від нас?

Мужик відповідає:

— Та я, тільки-но вас побачив, подумав, що ви мені зараз попереду ліхтар причепите, щоб я ще й уночі працював.

Солодкі корені не полюбляють криз

Фото автора.

На Чернігівщині закінчують збирати цукрові буряки. На ЗАТ «Линовицький цукровий комбінат «Красний» вже доставлено більш як 100 тисяч тонн солодких коренів. Очікують, що цукрозавод ще отримає 50 тисяч тонн буряків.

— В останні роки, — зазначає голова правління ЗАТ "Линовицький цукровий комбінат «Красний», депутат обласної ради Віктор Пащенко, — відбулися докорінні зміни у цукровиробництві. Охоче стало вирощувати цукрові буряки на присадибних ділянках населення. Воно забезпечує завод 35 тисячами тонн сировини. Селяни, зацікавлені надійним розрахунком цукром, привозять тракторами, автомашинами по 3—5 тонн буряків. Очікують, що сировинне поле і надалі зростатиме, оскільки сільгосппідприємства вже мають великі збитки від вирощування зернових.

Зрозуміло, линовицькі цукровики залежать від аграрної політики Києва.

— Я виступаю категорично проти закупівлі цукру за кордоном, — каже Віктор Пащенко. — Так, на ринку України, може, 150 тисяч тонн цукру не вистачає. Але ж цю величину за належної організації можна перекрити розширенням зони вирощування цукрового буряку. Жодної кризи не виникне, якщо Держкомрезерв вже нині почне закупівлю 200 — 300 тисяч тонн цукру. Тоді держава буде застрахована від несподіваних дефіцитів, стрибків цін.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

На знімку: солодка гора Линовицького цукрокомбінату збільшується з кожним днем.

Фото автора.

■ УРОЖАЙ-2005

Буряки в дефіциті

200 тисяч тонн солодкого піску зварено на цукрозаводах Вінниччини. Стільки, як нині — в середньому 128 кілограмів з однієї тонни буряків, — на підприємствах області не отримували протягом останніх десяти років. Висока також цукристість коренів — 16,9 відсотка. Завдяки цьому, пояснили в обласній асоціації «Поділляцукор», вдалося виробити більше цукру з меншої кількості сировини (її заготовлено майже на 200 тисяч тонн менше минулорічного) — приблизно 2 мільйони 300 тисяч тонн.

Через дефіцит буряків уже зупинили роботу 10 із 18 цукроварень, які працювали в нинішньому сезоні. За підрахунками фахівців, лише 7 заводів заготовили необхідну для оптимальної роботи кількість цукристих. Найбільше — на Городківській цукроварні Крижопільського району, де зварили п'яту частину від загальної кількості цукру — 42 тисячі тонн. Це підприємство вирощує корені для себе на орендованих землях.

Загалом нинішнього року «цукровий Донбас», за прогнозами, знову буде «рулем» у державі з виробництва цукру: його планують зварити приблизно 240—250 тисяч тонн.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ А ЯК У НИХ

БАГАТОСИЛЬНЕ

Відомий виробник сільгосптехніки, німецька торгова марка «Фендт» презентувала свою продукцію. Прес-конференція проходила в готелі «Кемпінскі» просто в Мюнхенському аеропорту. Прилетіли ви до Баварії, виходите з приміщення аеропорту — і крокуєте повз шеренгу вишикуваних тракторів і комбайнів. Звісно, якщо поспішаєте самі, надзвичайно заклопотані бізнесовими справами, то можете таку чудасію і не помітити. А коли з вами малюк, особливо хлопчик, то вам експозицію аж ніяк не обминути. Повітряні судна, які тут чи не щохвилини здіймаються в небо чи прямують на посадку, — не дивина. Але дитину не відтягнути від трактора, з якого 75 років тому починалася історія німецької мануфактури «Фендт» *(на знімку)*. ***Жодних табличок «руками не чіпати» не було, проте законослухняні батьки, перш ніж пускати захопленого малюка полазити по машині, питали дозволу в присутніх біля експозиції представників компанії.***

У національній «бундеслізі» тракторів від 60 кінських сил і більше «Фендт» стабільно посідає друге місце — з часткою майже 21 відсоток, поступившись три роки тому першістю американським «Джон Дірам». А от в сегменті понад 151 кінська сила «Фендт» почуває себе кращим шостий рік поспіль. З 1999 року обсяги продажу таких машин у Німеччині з близько 20 відсотків зросли до 36, що підтверджено статистикою реалізації фендтівських серій 700, 800 і 900 Варіо.

Варіо — це система керування тракторів з безступінчатою трансмісією. Така система дає змогу керувати коробкою передач за допомогою джойстика, який на перший погляд дуже схожий на прилад дистанційного управління, але закріплений. Якщо нахилити джойстик уперед, то і машина почне рухатися вперед. Потрібно додати прискорення? Тисніть ще раз уперед і притримайте доти, доки не досягнете потрібної швидкості. Виникла необхідність дати задній хід? Жодних проблем: відхиліть джойстик трохи ліворуч і трактор самостійно уповільнить рух до повної зупинки, а потім плавно набере швидкість у протилежному напрямку. Потрібно утримувати постійну швидкість — достатньо нахилити джойстик дещо праворуч. От вам і основні засади керування.

Прес-конференція проходила у звичному режимі: доповіді, запитання, відповіді. Робоча мова — німецька. Переклад на англійську, французьку, іспанську, італійську... Російської або української у цьому переліку не було. Чому? Навряд чи німці не відають про потреби нашого ринку в новій сільгосптехніці і не знайомі з майбутньою для себе перспективою — які масиви родючої землі в нас стоять облогом, заростають бур'янами. Але вони добре знають, що мало хто під час врожаювання переймається в Україні здоров'ям і комфортом хліборобів, і майже не вірять, що колишні керівники колгоспів погодяться витрачати кошти на трактор, обладнаний сидінням з регульованими висотою спинки крісла, поруччя, підігрівом сидіння, пневматичним настроюванням опори для попереку та шаром активованого вугілля в обшивці сидіння для кондиціювання. Порівнювати фендтівські машини з нашою допотопною технікою: тракторами і комбайнами, що, бува, навіть з підв'язаними мотузками деталями пересуваються полями, — все одно, що протиставляти між собою виставлені тут же в аеропорту

За експлуатації «на знос» землю можна виснажити за три-чотири роки

За результатами нещодавніх парламентських слухань уряду поставлено завдання розробити програму розвитку земельних відносин на 2006—2010 роки. Розробка такого документа в нинішньому законодавчому полі — це все одно, що прогулянка галявиною з високою травою, в якій умілою мисливською рукою розставлено вовчі капкани. Так вважає голова Ліги захисту прав землевласників і землекористувачів «Земля України» Олександр ЧЕРПІЦЬКИЙ *(на знімку)*. ***Чому?***

— Олександре Зіновійовичу, почнімо із найсвіжішої події, яка відбулася вже після парламентських слухань — нещодавнього рішення Конституційного Суду з питання про постійне користування земельними ділянками. Чому воно спричинило таку неоднозначну реакцію в землевпорядному співтоваристві?

— Тому що негативно позначиться на інвестиційному кліматі, послужить антистимулятором приватизації землі підприємствами різного профілю і відповідно зменшить надходження в бюджет від приватизації землі. Земельний кодекс (ЗК) дозволяє володіти землею на правах постійного землекористування тільки державним і комунальним підприємствам, а також громадським організаціям інвалідів. Всі інші, відповідно до Перехідних положень ЗК і постанови ВР «Про земельну реформу», повинні були до 1 січня 2008 року або викупити землю, на якій розташовані, або взяти її в оренду. Мова йде про приватизовані промислові, будівельні, транспортні, сільськогосподарські та інші підприємства. Цю вимогу Конституційний Суд визнав неконституційною. На перший погляд, від цього приватизовані підприємства начебто виграли, тому що вони і надалі мають право постійного користування землею, сплачуючи дуже невисокий земельний податок. Інакше довелося б або платити вищу орендну плату, або одразу викласти значну суму за приватизацію землі. Але у підсумку інвестиційна привабливість таких підприємств набагато нижча, ніж розташованих на своїй землі. Тому що, по-перше, продати їх можна тільки без землі, а, по-друге, закласти під кредит основні фонди з тієї само причини можна теж під значно меншу суму, ніж якби у вартість цих фондів входила приватизована ділянка.

— А чим же керувався Конституційний Суд, приймаючи таке рішення?

— Зокрема, відсутністю механізму викупу землі в Україні. Крім того, як констатується в рішенні КС, переоформлення прав на землю у нас надзвичайно тривале, складне і дороге. Все це правильно.

— Як би ви загалом охарактеризували чинне земельне законодавство?

— В тій частині, що стосується контролю за розподілом землі і раціональним землекористуванням — як класичну реалізацію формули «де багато няньок, там дитя каліка». У нас цим займаються Держземінспекція, Державна екологічна інспекція, Держкомітет з водного господарства, Державний технологічний центр охорони родючості ґрунтів Мінагрополітики, місцеві державні адміністрації й органи місцевого самоврядування. Функції землерозпорядних і контролюючих органів дублюються, чим закладено суперечності між ними.

— Наприклад?

— Відповідно до Закону України «Про державний контроль за використанням і охороною земель» контроль за використанням і охороною земель здійснює один орган виконавчої влади (Держземінспекція), а контроль за дотриманням законодавства про охорону земель — інший (Державна екологічна інспекція). Як можна контролювати використання без аналізу дотримання законодавства і навпаки?! Далі. Здійснення державного контролю за використанням і охороною землі покладено також на місцеві державні адміністрації й органи місцевого самоврядування. Але, по-перше, надання цим органам зазначених повноважень суперечить статтям 5 і 9 вищезгаданого закону про контроль за використанням земель. По-друге, воно має декларативний характер: на законодавчому рівні не визначено перелік посадових осіб цих органів, які мають право складати акти перевірок, протоколи про адміністративні правопорушення, видавати розпорядження, розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення за порушення вимог земельного законодавства.

— А як погоджено повноваження центральних і місцевих органів влади в питанні землекористування?

— Законом «Про місцеві державні адміністрації» визначено, що глави місцевих державних адміністрацій координують діяльність територіальних органів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади і узгоджують призначення і звільнення з посад керівників цих органів. Ну і як керівник обласної земельної чи екологічної інспекції може контролювати виконання облдержадміністрацією відповідного законодавства, якщо його призначають на посаду за згодою з головою облдержадміністрації?! Вважаю, місцеві державні адміністрації та місцеві ради треба позбавити повноважень із здійснення державного контролю за охороною і використанням земельних ресурсів. Тому що тепер виходить, що вони контролюють самі себе: адже вони ж приймають рішення про надання земель у власність і користування.

— Які зміни до законодавства необхідно внести з огляду на те, що в Україні триває приватизація землі?

— Законодавчо закріпити вдосконалення оцінки земельних ділянок, які передають у приватну власність. Наявна бонусна — громіздка, не завжди зрозуміла селянам. Та й передбачає можливість обстеження землі раз на 10 років. А за експлуатації «на знос» землю можна виснажити за три-чотири роки. Треба перейти на оцінку за вмістом гумусу — саме цей показник є вирішальним у питанні родючості землі. Крім того, у законодавстві треба передбачити важелі впливу на приватного власника землі, якщо він порушує екологічні норми землекористування. Адже, приміром, у нинішньому законодавчому полі неможливо змусити хазяїна виснаженої чи еродованої земельної ділянки провести рекультиваційні та санаційні заходи. Якщо це дрібний землевласник, то в нього і грошей на це немає. Тому треба на законодавчому рівні передбачити участь у цьому держави. І теж, напевно, не в кожному випадку. Якщо власник свідомо виснажив ділянку заради миттєвого прибутку (наприклад, саджав соняшник кілька років поспіль), то нехай відновлення родючості землі буде за його рахунок. А якщо пройшла буря чи інше стихійне лихо, держава повинна надати допомогу.

— Як бути в тих випадках, коли землю взагалі використовують без дозволу?

— Торік самозахоплення землі становили більше половини всіх порушень земельного законодавства. Основна причина — просто мізерні штрафи за це порушення: стосовно громадян від 17 до 170 грн., посадових осіб — від 136 до 272 грн. Це вдвічі менше, ніж за порушення правил полювання.

— Так, може, запровадити кримінальну відповідальність за порушення земельного законодавства?

— Гадаю, це можна робити в тому разі, якщо землі свідомо заподіяно непоправної шкоди внаслідок хижацької експлуатації. Тобто, коли її гробили за принципом: «А завтра хоч трава не рости». Адже навіть із самозахопленнями треба бути обережними, оскільки через неузгодженості законодавства так можна кваліфікувати незловмисні дії. Наприклад, відповідно до Цивільного кодексу України до особи, яка придбала житловий будинок, будівлю чи споруду, переходить право власності на земельну ділянку, на якій вони розміщені і яка необхідна для їх обслуговування без зміни її цільового призначення. Однак у Земельному кодексі України визначено, що право власності і право користування на земельну ділянку виникають після одержання її власником чи користувачем документа, що засвідчує відповідні права, і його державної реєстрації. Без цього розпочинати використання земельної ділянки заборонено. Крім того, на законодавчому рівні не визначено і термін, у який нові власники земельних ділянок повинні оформити документи на землю. Неурегульованим залишається і питання визначення розміру земельної ділянки, необхідної для обслуговування житлового будинку, будівлі чи споруди, якщо договором про їх відчуження її розмір не визначено.

Нині органи Держземінспекції не можуть самі навіть до суду подати — тільки через прокуратуру чи органи місцевої влади. Треба контролюючому державному органу (визначити, якому саме) і його підрозділам на місцях надати право не лише обстежувати земельні ділянки, надані для розміщення і постійної діяльності підприємств і організацій незалежно від форми власності і підпорядкування, а і припиняти їх діяльність.

Інтерв'ю взяв
Валентин ПУСТОВОЙТ.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

РІШЕННЯ

вирізьблені з дерева погруддя мавпи, первісної людини і нашого сучасника. Хочеться прискорити еволюційний розвиток — але завжди знаходяться об'єктивні причини, які не дають цього зробити. Тому чорні від пилюки українські хлібороби про комфортабельну кабіну здебільшого навіть не мріють, а «Фендт» наш ринок розглядає хіба що як перспективний.

Реалізаційний успіх у самій Німеччині, за словами віце-президента компанії **Германа МЕРШРОЗА (на знімку)**, був, з'ясовується, передбачуваним. Із 11 348 реалізованих компанією торік тракторів кожен третій залишився працювати на ланах ФРН. «Ми чекали, — повідомив він, — на такий вагомий ринковий підйом, адже в 2004-му німецькі фермери зібрали рекордний урожай». Хоча одразу висловив незадоволення внутрішнім, тобто, німецьким, ринком, який не в змозі вже «проковтнути» бажану для промисловості кількість техніки. Торік, повідомив він, Німецький федеральний автомашинний офіс зареєстрував, що німці придбали лише 18 272 нових тракторів різних марок — на цілий відсоток (!!!) менше, ніж в 2003-му. Тому «Фендт» орієнтується на ринки Франції, Італії, Іспанії, Австрії, Нідерландів, Швейцарії, Бельгії, країн Скандинавії та Північної Америки, які також зробили значний внесок в розвиток і ефективне використання потужностей компанії. Торік частка експортованої підприємством продукції також зросла — з 62 до 66 відсотків.

Певне, варто зазначити, що під час прес-конференції жоден із представників «Фендта» не співав «дифірамбів» своїй компанії. Наводилася об'єктивна інформація, що базується на офіційних звітах, а кожен із присутніх висновки робив сам. Хоча і запрошені представники мас-медіа поводили себе аж надто коректно: «слизькі» запитання не ставили.

Так от, під час прес-конференції звучало немало цікавої інформації. Приміром, що Франція залишається найбільшим ринком сільськогосподарського обладнання в Європі. Французькі фермери не шкодували своїх капіталів на нові трактори і торік. Загалом у цій країні продано 33 643 одиниці (на 4,2 відсотка більше, ніж у 2003-му), зокрема 2 321 трактор торгової марки «Фендт» (приріст — на 7 відсотків). Рік 2005, з жалем констатував Герман Мершроз, збільшення продажів до сусідньої держави не обіцяє. Причини прозаїчні (майже, як в Україні): низькі ціни на пшеницю і молоко, дороге дизпаливо, жорсткіші екологічні вимоги, величезні запаси нереалізованого вина і низька квота на цукрові буряки. Але все те не заважає «Фендту» кожен п'ятий складений компанією трактор продавати до Франції.

Треба сказати, компанія серйозно налаштована на подальше завоювання ланів Європи та Америки. На щорічній виставці сільгосптехніки «Агрітехніка», що незабаром проходитиме у Ганновері, «Фендт» експонуватиме трактори у семи діапазонах — від 65- до 360- сильних. Окрім відомих вже машин, підсилених новими конструктивними рішеннями, компанія презентуватиме дві інноваційні моделі. Зокрема, універсальний високопродуктивний трактор-спринтер 936 Варіо, який розвиває швидкість 60 кілометрів на годину. Система контролю стабільності, розроблена «Фендт», гарантує оптимальну безпеку руху і всебічний комфорт для водія. Залежна від швидкості самоактивізуюча система стабілізує трактор, глушачи хитання з боку в бік. Кабіна з пневматичним підвішуванням забезпечує водію оптимальні умови праці. Сідає механізатор у крісло — воно підлаштовується під вагу, щоб той не втомлювався, не втрачав пильності, отже, міг багато і якісно зробити за день. Праця в Західній Європі коштує дорого, тому для трудівника створюють максимум умов для ефективної роботи.

Галина КВІТКА.

Мюнхен—Київ.

Фото автора.

■ ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Заборона не поширюється

Чи можу я сьогодні відчужувати належну мені земельну ділянку для ведення особистого селянського господарства?

Василь ЯЛОВИЙ.
Хмельницька область.

Законом України «Про внесення змін до Земельного кодексу України» від 6 жовтня 2004 року продовжено строк заборони на відчуження власниками належних їм земельних ділянок сільськогосподарського призначення до 1 січня 2007 року. При цьому заборона на відчуження стосується тільки земельних ділянок для ведення селянського (фермерського) господарства та іншого товарного сільськогосподарського виробництва, а також земельних часток (паїв). Згідно із Законом України «Про особисте селянське господарство», особисте селянське господарство — це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, в тому числі й у сфері сільського зеленого туризму. Тобто тут не йдеться про товарне виробництво. А отже, заборона на відчуження ділянок для ведення особистого селянського господарства не стосується, і власники можуть відчужувати їх, зокрема, за цивільно-правовими угодами.

Наталя ВІЛАМОВА,
юрист.

■ СУД ІДЕ

Погорів на зерні

Генеральний директор одного з комбінатів хлібопродуктів Луганської області за посібництва головного бухгалтера підприємства без усякого сорому поклав собі в кишеню більш як півмільйона гривень. Це було встановлено слідчим відділом прокуратури Луганської області. Відповідно до матеріалів слідства, ще 2003 року Державним комітетом України з державного матеріального резерву хлібокомбінату було передано на відповідальне зберігання зерно пшениці. Однак улітку 2004 року, не маючи дозволу Держкомрезерву, керівник підприємства організував переробку цього резервного зерна на борошно і наступну його реалізацію. Зрозуміло, за розрахунок готівкою. У бухгалтерських документах і звітах така діяльність жодним чином не фіксувалася. Прокрутивши операцію, директор зажив на широку ногу: купив машину БМВ вартістю 100 тисяч гривень, побутову техніку, ювелірні прикраси... Але довелося постати перед судом.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Чорні від пилюки українські хлібороби про комфортабельну кабіну здебільшого навіть не мріють

ПРАВО
СЕРЕДА, 2 ЛИСТОПАДА 2005 ■ № 207 (3707)

Міліція затримала двох мешканців Вінниці, підозрюваних у численних пограбуваннях студентів

У Києві податкова служба і СБУ викрили конвертаційний центр, через який було «відмито» понад 160 млн. гривень

Маленький борг породжує боржника, великий — ворога

З 1997 року, коли держава почала «заощаджувати» на чорнобильцях, з життя пішов кожен десятий інвалід— ліквідатор наслідків аварії на ЧАЕС

З 1 січня 2004 року набрав чинності Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», кінцевими положеннями якого (п. 1 ст. 14) було передбачено в тримісячний термін від дня опублікування внесення Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України пропозиції з приведення законів України у відповідність із зазначеним законом.

Однак досі норми Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» стосовно пенсійного забезпечення інвалідів із числа учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС (статті 54, 55, 57) не приведено у відповідність з вище названим законом.

— У зв'язку з тим, що протягом уже дев'яти років пенсії інвалідам — ліквідаторам аварії на ЧАЕС залишалися незмінними, — йдеться у відкритому листі, надісланому Прем'єр-міністрові України, котрий підписали 15 чорнобильських організацій Харківської області, — на тлі загального зростання розмірів пенсій громадян України наші пенсії умовно зменшилися в 7—8 разів, що є порушенням статей 1, 24, 46, 48 Конституції України. Отже, наша підвищена заробітна плата за особливі умови праці в зоні відчуження була зведена нанівець. А пенсії, призначені з цієї заробітної плати, зрівнялися з пенсіями громадян, зарплата яких була в 3—5 разів менша, ніж у нас. Напевно, багато хто вже забув (або хоче забути), що коли над країною нависала смертельна небезпека, то згідно з рішеннями уряду за виконання робіт в особливих умовах наші зарплати були збільшені в 3—5 разів залежно від небезпеки.

З ініціативи харківських чорнобильців народний депутат України В. Гошовський розробив і вніс до Верховної Ради України проект закону України про внесення змін до Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (про пенсійне забезпечення), реєстраційний номер 7121-2 від 17.06.2005 р.

Прийняття цього законопроекту слугуватиме тому, що чинний спеціальний закон повніше й відповідно до сучасних реалій захищатиме значну соціальну групу громадян України, які постраждали під час виконання свого громадянського або військового обов'язку.

На сьогоднішній день середня пенсія ліквідаторів — 300—400 гривень: це не більше так званого прожиткового мінімуму. «Хіба так має оцінювати європейська цивілізована держава людей, яких весь світ у ті роки називав не інакше як героями? — запитують учасники ліквідації аварії на ЧАЕС, тоді — заступник командира батальйону Микола Богданов і командир взводу Олег Красовський.

— Кабінетом Міністрів у бюджеті-2006, — продовжують мої співрозмовники, — передбачено на наступний рік збільшити пенсію ліквідаторам в 2—3 рази залежно від року перебування чорнобильців у зоні ліквідації аварії, що веде до поділу нас на сорти, на головних і другорядних, що аж ніяк неприпустимо й аморально. Адже ми всі разом робили одну справу. Ми не хочемо залежати від доброти Кабміну (дасть чи не дасть). Ми вимагаємо впорядкувати нарахування пенсій чорнобильцям відповідно до пенсійного законодавства України.

У Верховній Раді зареєстровано чотири законопроекти, автори яких мають намір урегулювати проблему законодавчою ініціативою. Але, на думку чорнобильців, для більшості з яких пенсія є єдиним джерелом існування їх родин, лише законопроект № 7221-2 є найбільш досконалим, справедливим і логічним з погляду Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». До того ж він пройшов експертизу у відповідних міністерствах і відомствах і має фінансово-економічне обгрунтування.

— Люди, які пройшли такі, як ми, випробування, ніколи власні інтереси не ставлять вище інтересів країни, держави. Ми чудово розуміємо, що й в інших соціальних груп українського суспільства є чимало нерозв'язаних проблем. Однак ми не вимагаємо нічого особливого, ми лише кажемо про те, щоб стосовно нас діяв закон, а не добра або недобра воля чиновників. Ми терпіли й готові ще якийсь розумний час потерпіти, усвідомлюючи складну фінансово-економічну ситуацію в країні, і пропонуємо застосувати стосовно нас нині чинну аналогічну норму пенсійного забезпечення військовослужбовців, що передбачає поетапне запровадження в дію нового закону, — зазначають вони.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Закон України

Про внесення змін до Кодексу адміністративного судочинства України

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № № 35—36, 37, ст. 446) такі зміни:

1. Пункт 10 частини першої статті 3 після слів «розгляд і вирішення адміністративної справи в суді» доповнити словом «першої».

2. У частині шостій статті 24 слова «за участі не менше двох третин чисельності кожної палати» замінити словами «за правилами, передбаченими частиною другою статті 241 цього Кодексу».

3. У частині першій статті 240 слова «колегією у складі семи суддів» замінити словами «колегією суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України за участі не менше двох третин її чисельності (але не менше п'яти суддів)».

4. Частину другу статті 241 викласти в такій редакції:

«2. Якщо виявлено неоднакове застосування судами касаційної інстанції одного і того самого положення закону, то справа розглядається колегією суддів на спільному засіданні відповідних судових палат Верховного Суду України. Судовий склад спільного засідання палат формується головами відповідних палат у рівній кількості. Головує на спільному засіданні почергово голова відповідної палати».

5. У розділі VII «Прикінцеві та перехідні положення»:

1) пункти 4, 5 і 6 викласти в такій редакції:

«4. Окружний адміністративний суд починає свою діяльність після призначення (обрання) до його складу не менше трьох суддів і за наявності облаштованого приміщення.

Апеляційний адміністративний суд починає свою діяльність після призначення (обрання) до його складу не менше семи суддів і за наявності облаштованого приміщення, але не пізніше 1 вересня 2006 року.

Про початок діяльності кожного окружного та апеляційного адміністративних судів Державна судова адміністрація України повідомляє через загальнодержавні та відповідні місцеві офіційні друковані видання.

5. До початку діяльності окружних та апеляційних адміністративних судів підсудні їм справи вирішують у першій та апеляційній інстанціях відповідні місцеві та апеляційні загальні суди за правилами Кодексу адміністративного судочинства України. У місцевих та апеляційних загальних судах запроваджується спеціалізація суддів з розгляду адміністративних справ.

Після початку діяльності окружного адміністративного суду адміністративні позови, подані до відповідних місцевих загальних судів у справах, що підсудні окружному адміністративному суду, передаються цими судами до окружного адміністративного суду, якщо провадження у справі ще не відкрито.

Після початку діяльності апеляційного адміністративного суду апеляційні скарги в адміністративних справах, подані до відповідних апеляційних загальних судів, передаються цими судами до апеляційного адміністративного суду, якщо апеляційне провадження у справі ще не відкрито.

Адміністративні справи, провадження в яких було відкрито місцевими та апеляційними загальними судами до початку діяльності відповідного адміністративного суду, розглядаються і вирішуються цими судами.

6. До початку діяльності окружних та апеляційних адміністративних судів адміністративні справи, підвідомчі господарським судам відповідно до Господарського процесуального кодексу України 1991 року, вирішують у першій та апеляційній інстанціях відповідні місцеві та апеляційні господарські суди за правилами Кодексу адміністративного судочинства України.

Касаційний перегляд рішень за такими справами здійснює Вищий адміністративний суд України за правилами Кодексу адміністративного судочинства України.

Після початку діяльності окружного адміністративного суду адміністративні позови, подані до відповідних місцевих господарських судів у справах, що підсудні окружному адміністративному суду, передаються цими судами до окружного адміністративного суду, якщо провадження у справі ще не відкрито.

Після початку діяльності апеляційного адміністративного суду апеляційні скарги в адміністративних справах, подані до відповідних апеляційних господарських судів, передаються цими судами до апеляційного адміністративного суду, якщо апеляційне провадження у справі ще не відкрито.

Адміністративні справи, провадження в яких було відкрито місцевими та апеляційними господарськими судами до початку діяльності відповідного адміністративного суду, розглядаються і вирішуються цими судами відповідно до абзацу першого цього пункту.

Перегляд судових рішень, зазначених в абзаці першому цього пункту, за винятковими обставинами здійснюється за правилами Кодексу адміністративного судочинства України»;

2) абзац перший пункту 7 викласти в такій редакції:

«7. Після набрання чинності цим Кодексом заяви і скарги у справах, що виникають з адміністративно-правових відносин, заяви у справах щодо відмови органу державної реєстрації актів цивільного стану внести виправлення в актовий запис цивільного стану (глави 29—32 і 36 Цивільного процесуального кодексу України 1963 року), позовні заяви у господарських справах, що віднесені цим Кодексом до адміністративної юрисдикції, а також апеляційні, касаційні скарги (подання), заяви (подання) про перегляд судових рішень у зв'язку з нововиявленими та винятковими обставинами у таких справах, подані і не розглянуті до набрання чинності Кодексом адміністративного судочинства України, розглядаються в порядку, встановленому цим Кодексом»;

3) пункт 10 доповнити абзацом такого змісту:

«Касаційні скарги (подання) на рішення господарських судів, у справах, визначених пунктом 7 цього розділу, що подані до набрання чинності цим Кодексом і не розглянуті Вищим господарським судом України, передаються для вирішення до Вищого адміністративного суду України».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

***Президент України* В. ЮЩЕНКО.**

м. Київ,
6 жовтня 2005 року.
№ 2953-IV.

Анатолій ОГОРОДНИК: СУД МАЄ

2—3 листопада в Києві відбудеться черговий з'їзд суддів, на якому розглядатиметься низка серйозних питань, що стосуватимуться функціонування судової влади в Україні, в тому числі обрання суддів Конституційного Суду України. Чернівецьку область представлятиме голова Апеляційного суду, заслужений юрист України Анатолій Огородник** (на знімку). **Напередодні з'їзду ми зустрілися з Анатолієм Петровичем, який є першим головою Апеляційного суду в Україні, котрого обрали збори суддів цього суду.

— Анатолію Петровичу, чому гальмуються реформи судової системи?

— Тому що потрібні не лише розмови про реформи, а й реальні дії. А це залежить і від виконавчої, і від законодавчої гілок влади. Насамперед це стосується матеріально-технічного забезпечення судів. Одне тільки підвищення зарплатні відкоти обіцяють, але обіцянки залишаються обіцянками, серйозних зрушень немає.

— Нещодавно судді нарікали на завантаженість, через що справи розглядалися з порушенням передбачених законом термінів, люди невиправдано довго очікували на винесення вердикту. Як нині завантажені судді?

— Кожен буковинський суддя розглядає по 170 справ на місяць. Це другий показник в Україні. До речі, в Румунії один суддя обслуговує п'ять тисяч осіб, а в Чернівецькій області — більше 15 тисяч. Звідси і порушення термінів, і справедлива критика, і навіть пікети невдоволених громадян під дверима Апеляційного суду. Хоча, правду сказати, останніми роками показники якості та оперативності поліпшилися. І це пов'язано не лише з підвищеними вимогами до суддів, а й із тим, що в судах відбулось незначне збільшення штату працівників, у зв'язку з цим судді мають більше можливостей працювати краще.

Суддя ні фізично, ні психологічно не може осягнути величезну кількість справ: не буде ані оперативного, ані якісного їх розгляду. Адже від кожної справи залежить доля людини, а нерідко й багатьох людей. Водночас застаріле кримінально-процесуальне законодавство змушує суд виконувати не властиві йому функції. Зокрема, в нашому законодавстві поки що є такий інститут, як повернення справ на додаткове розслідування. Невже суддя повинен вказувати органам досудового слідства на їхні помилки, а також виправляти їх, пропонуючи провести ті чи ті слідчі дії?! Ніде в світі такого нема.

Кожний суб'єкт кримінального судочинства має виконувати лише йому властиві функції. А конституційна засада судочинства — «змагальність сторін та свобода в наданні ними суду своїх доказів і в доведенні перед судом їх переконливості» передбачає розмежування трьох кримінально-процесуальних функцій: обвинувачення, захисту та вирішення справи по суті, які виконують відповідно прокурор, адвокат та суддя. А сам кримінальний процес має бути змаганням двох сторін. Суддя — лише арбітр, який повинен вислухати обидві сторони і винести вердикт: покарати чи виправдати. Між тим, деякі прокурори дозволяють собі не з'являтися в судові засідання, ігнорують виклики і інші учасники процесу, зокрема, свідки, адвокати, які інколи умисно, з власних інтересів чинять, я сказав би, «процесуальний саботаж» у справах. А тому суд відкладають і відкладають. Хоча має бути не так: нема прокурора — нема справи, нема сторони — нема і спору, не прийшов свідок — це проблема не судді, а того, хто слідка викликав. А в певних випадках це може бути і підставою для постановлення виправдувальних вироків. Натомість ми змушені брати на себе функції обвинувачення, що суперечить принципам судочинства.

До речі, чернівецькі судді першими в Україні змусили прокурорів читати обвинувальні висновки, коли ще не було внесено змін до Кримінально-процесуального кодексу України щодо цього. Бо коли обвинувальний висновок читав сам суддя, в підсудного створювалося враження, що все вирішено заздалегідь, а суддя заодно з прокурором. Ця практика залишилася рудиментом колишньої системи, коли за завісою формальних проце-

Постанова Верховної Ради України

Про заслуховування інформації Голови Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення Шевченка В. Ф. з приводу намірів позбавити ліцензії телевізійний канал «НТН» та причин організованого Національною радою України з питань телебачення та радіомовлення перерозподілу ефірних частот

Верховна Рада України **постановляє:**

Заслухати інформацію Голови Національної ради України з питань телебачення та радіомовлення Шевченка В. Ф. з приводу намірів позбавити ліцензії телевізійний канал «НТН» та причин організованого Національною радою України з питань телебачення та радіомовлення перерозподілу ефірних частот.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 20 жовтня 2005 року.
№ 3008-IV.

■ **ОФІЦІЙНО**

«У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Кураса І. Ф. вважати недійсними посвідчення таких помічників-консультантів:

Яременка Василя Дмитровича (номер посвідчення 373/01),
Вербецького Миколи Лукича (номер посвідчення 373/03),
Пака Романа Володимировича (номер посвідчення 373/05),
Омельченка Олега Володимировича (номер посвідчення 373/08),
Хоніна Валентина Миколайовича (номер посвідчення 373/11),
Валька Івана Васильовича (номер посвідчення 373/12),
Очеретяного Віталія Вікторовича (номер посвідчення 373/13),
Тріфонова Валерія Михайловича (номер посвідчення 373/14),
Гайдукова Леоніда Федоровича (номер посвідчення 373/16),
Карапетяна Мушега Саковича (номер посвідчення 373/22),
Хомутова Сергія Івановича (номер посвідчення 373/23),
Семчика Віталія Івановича (номер посвідчення 373/26),
Каіпецького В'ячеслава Олександровича (номер посвідчення 373/29),
Дубограя Віктора Олександровича (номер посвідчення 373/31),
Ільченко Ірини В'ячеславівни (номер посвідчення 373/32).

Управління кадрів».

***

«У зв'язку з достроковим припиненням повноважень народного депутата України Головатого С. П. вважати недійсними посвідчення таких помічників-консультантів:

Мазура Костянтина Геннадійовича (номер посвідчення 401/04),
Полудьонного Миколи Миколайовича (номер посвідчення 401/07),
Балабат Любові Миколаївни (номер посвідчення 401/13),
Руденка Юрія Потаповича (номер посвідчення 401/16),
Олійника Валентина Івановича (номер посвідчення 401/17),
Сироїд Оксани Іванівни (номер посвідчення 401/18),
Федура Андрія Анатолійовича (номер посвідчення 401/19),
Калуги Володимира Федоровича (номер посвідчення 401/20),
Хоменчука Олександра Миколайовича (номер посвідчення 401/21),
Пеньковового Сергія Васильовича (номер посвідчення 401/23),
Шевченка Ігоря Анатолійовича (номер посвідчення 401/24).

Управління кадрів».

Від доброї волі до нелюбові,

або Законність дотримано, справедливість — розтоптано

■ **СИТУАЦІЯ**

Боюсь помилитися, але, на мій погляд, Верховний Суд повільно, обережно і впевнено повертається у бік Громадянина. Недавно ВС (нечувано!) звільнив засуджених з-під варти просто в залі засідань. А перед цим повернув 58 чернігівським родинам квартири, що були незаконно приватизовані.

Тоді, мабуть, уперше в історії незалежної України судді вищої судової інстанції у своєму вердикті відзначили, що право не обмежується лише законами. Справедливість — от один з основних принципів права. Вона й повинна бути вирішальною, вважають у ВС.

Ще рік тому про таке прозріння слуг Феміди можна було тільки мріяти. Як на мене, ми остаточно повіримо в незалежність третьої влади, коли вершителі доль у мантіях на всіх рівнях усвідомлять, що право — це не тільки законодавство. Ще Арістотель казав: «З усіх несправедливостей найнестерпніша та, яка робиться в ім'я закону».

Смію стверджувати, що робиться вона дуже часто. Принаймні, стосовно Ольги Янушевської та її неповнолітнього сина Арсена, впевнений, вчинили неправедно. «Рішенням ім'ям України» 17.02.04 р. Кам'янець-Подільський міськсуд виселив їх з кімнати в гуртожитку без надання іншого житла. Ні зима, ні сльози враження на суд не справили. Хоча згідно зі ст. 125 Житлового кодексу України не можна виселяти на вулицю самотніх жінок з неповнолітніми дітьми. Про те, що порушено конституційне право дитини на житло, її право мати родину, — нагадувати, думаю, зайве. Ініціатива Президента покласти край дитячій безпритульності трактується, мабуть, багатьма судами без огляду на ту ж таки справедливість і милосердя. «На вулицю!» — і крапка.

Арсен поки що не поповнив лави безпритульників, яких у країні, за різними даними, від 150 до 200 тисяч. Мати розпачливо калатає в усі двері, намагаючись відстояти право на місце під сонцем. Тому що йти їй, ветеранові, нікуди. 24 роки вона поневіряється по гуртожитках, 18 років стоїть у міській квартирній черзі. У далекому 1991-му вступила до житлового кооперативу, будівництво будинку з тих пір заморожене на нульовому циклі. Заощадження в Ощадбанку канули в Лету разом із Союзом.

Як вона, працівниця музичної школи, опинилася в гуртожитку училища культури, де вона не працювала? Це було не єдине, зрозуміло, питання, що покликало мене в дорогу.

На жаль, до судді Зайця, який підписав рішення ім'ям України, гадаю, йти не було сенсу. В апеляційному й касаційному судах його вердикт визнали правомірним і залишили без змін.

Повторюся: законність дотримано, справедливість — розтоптана. Чи треба переказувати діалог із представниками виконавчої служби, покликаної відчужувати, виселяти, конфісковувати? Співчуття працівникам служби не позичати, але невиконання рішення третьої влади тягне за собою персональну відповідальність. Хто хоче її нести заради відповідачів?!

Ольга Янушевська, що розповідає на прийомах, у скаргах про своє лихо, треба визнати, знаходила співчуття. Міський голова, начальник обласного управління культури, заступники міністра культури, обласна рада й ОДА — усі свого часу били чолом перед керівництвом училища, ініціатором виселення родини Янушевської: продовжіть термін проживання.

— Не в моїх силах, — казав мені директор Руслан Нелюбов. — Є рішення суду, скасувати його може тільки суд.

— Такі вердикти прийнято й у відношенні ще кількох родин, деякі з них не мають стосунку до культури, не зареєстровані в гуртожитку, — обурюється депутат облради Надія Підскоцька. — Але виселяють чомусь тільки Янушевську.

Ми жодним чином не закликаємо Нелюбова переключитися на товаришів Ольги Дмитрівни по нещастю. І зовсім не хочемо цією публікацією породити ворожнечу між мешканцями гуртожитку. Хай усі живуть, як жили. Бо не самі ж вони туди заселялися.

— В гуртожитках мають жити тільки студенти, багато заочників змушені наймати квартири, — парирує директор, який напевне знає, що в гуртожитку були і є вільні місця. Так твердять самі мешканці.

Міський голова Кам'янця-Подільського Олександр Мазурчак чесно визнає: переселити Янушевську нікуди, але «будуть вишуковуватися можливості». До слова, йому рекомендувала це зробити спецкомісія облдержадміністрації, яка працювала навесні за скаргою виселюваної. Комісія навіть строк визначила — до 25 серпня ц. р. Звісно, рекомендації залишилися на папері. І якби жінка сподівалася тільки на Київ та місцевих благодійників, які нерідко більше балакають, ніж роблять...

Ольга обгрунтовано уповала... на суд. Цього разу він, спираючись на закон, був гуманний: тричі постановляв відстрочити виселення. Востаннє — «до вирішення питання забезпечення житлом».

(Закінчення на 12-й стор.).

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДІЯТИ НЕ ЗАРАДИ ПОМСТИ, А В ІМ'Я ІСТИНИ

дур чинилися розправи і політичні репресії. Суд захищав винятково інтереси держави і був придатком інших репресивних органів. До речі, раніше, коли ми ще не мали свого професійного свята, його святкували у День міліції. Оце й увесь статус судової гілки.

— Як часто українські судді виносять виправдувальні вироки?

— На жаль, порівняно рідко. Хоча останнім часом їх стає дедалі більше. У першому півріччі нинішнього року в нашій області було виправдано шість осіб, що становить 0,5 відсотка всіх засуджених осіб, в той час як за аналогічний період торік — лише чотири особи, або 0,3 відсотка. А в Україні за перше півріччя 2005-го було виправдано також лише 0,3 відсотка (аналогічно з I півріччям минулого року).

Чому судді дуже обережно ставляться до виправдувальних вироків? Є такі, що за все життя не постановили жодного такого вироку. На жаль, виправдання в Україні ще не стало нормою судочинства, і це треба визнати. Виправдувальні вироки спричиняють велике невдоволення органів досудового слідства, бо є певні показники, які вони не хочуть псувати, адже за це можуть бути неприємності. В реальному житті не можна виключати таку ситуацію, коли слідчий вважає, що доказів достатньо, проте суддя має право на своє бачення, а тому можливе постановлення виправдувального вироку. До речі, виправдання у цивілізованих країнах — це норма.

Але щоб це стало нормою у нас, потрібен досконалий кримінально-процесуальний кодекс. Крім того, я впевнений, що рано чи пізно ми прийдемо до суду присяжних, оскільки ст. 127 Конституції України передбачає, що правосуддя здійснюють професійні судді та, у визначених законом випадках, народні засідателі і присяжні.

— Наскільки українські судді нині незалежні? Чи збереглася за нової влади практика «телефонного права»?

— Фундаментальна засада судової влади — її незалежність — ґрунтується якраз на формуванні корпусу суддів самою судовою владою. Але, на жаль, це питання, як і призначення голів суду та їх заступників, віддано на відкуп інших державницьких структур. Зокрема, Раді національної безпеки й оборони.

Це не що інше, як інструмент адміністративного впливу на суд через призначення голів суддів. Але суддя повинен бути готовим до спроб тиску на нього. На жаль, ні правова, ні загальна культура наших громадян, в тому числі й посадових осіб, самих суддів ще не дає можливості викоренити залишки старої свідомості щодо впливу на суддю. Але справжній суддя ніколи не піддасться тиску, попри те, хто на нього чинить. Для нього є лише один авторитет — це авторитет закону. І якщо він приймає те чи те рішення не за своїм переконанням, яке ґрунтується на матеріалах справи та законі, а під чиїмсь впливом, то він не суддя взагалі.

Річ у тім, що судова влада — це і є суддя. Він її стрижень, головна дійова особа цієї влади. Зауважте, що органами інших владних гілок є системи колективів: законодавчої — Верховна Рада, виконавчої — Кабмін з вертикаллю держадміністрацій. А судова влада реалізується винятково через конкретну людину — суддю, який вершить закон. І тільки йому підпорядковується. Конституція гарантує незалежність суду і судді. Проте іншими законами і нормами зумисне створено такі умови призначення на посади, фінансування, оплати праці із незрозумілою системою усіляких премій і матеріальних заохочень, що суддя опиняється в певній залежності від органів законодавчої і виконавчої влади. Як жебрак, повинен очікувати милості від держави у вигляді тієї само квартири та інших пільг. Суддя має працювати в таких умовах, щоб не виникало спокус, щоб його сім'я була забезпечена усіма елементарними благами.

Судді — живі люди, і відсоток ідеальних і кристально чесних серед них не набагато перевищує середньостатистичний. Ми — дзеркало суспільства, де чесних має бути переважна більшість. Щоб суспільство поважало суддю, він мусить хоча б трохи бути кращим за оточуючих, самовдосконалюватися. У цивілізованих країнах суддя стоїть на вершині ієрархії суспільних цінностей, існує непохитна ідея презумпції довіри до суду. У нас люди суддям, на жаль, ще не довіряють. І в цьому є вина не лише суддів, але й суспільства в цілому.

— Якими ви бачите головні засади становлення судової влади?

— Це неподільність судової влади та рівність всіх її ланок із дотриманням спеціалізації судів, єдиний підхід до формування суддівського корпусу, який нині не відповідає міжнародним нормам. Візьмімо, наприклад, вибори голів судів. Є суди, де працюють лише три—чотири судді. Як вони будуть обирати голову суду? Водночас обирати голів судів все-таки потрібно й повинні це робити самі судді, обрані у відповідні органи суддівського самоврядування, — ради суддів.

В Україні багато суддівських вакансій, бо юристи неохоче йдуть у суди, робота судді не є популярною в народі. А ще низькі статки, проблеми з приміщеннями, забезпеченням оргтехнікою, транспортом. Якщо порівнювати, наприклад, з органами виконавчої влади, прокуратури, СБУ, міліцією, суди фінансуються найгірше. Як відомо, заборонено фінансування з двох джерел — місцевого й державного бюджетів. Як наслідок, суди фінансуються лише на 43 відсотки від потреби.

Проте суди в цих надзвичайно складних умовах працюють у переважній більшості оперативно та якісно. І з року в рік довіра до суду зростає. Це підтверджується тим, що 2004-го судами країни було розглянуто 6,4 млн. справ і матеріалів. Були задоволені позови з 96 відсотків цивільних справ. За цими цифрами — саме життя, конкретні люди з їх проблемами і болями, які знайшли в суді захист своїх конституційних прав, зокрема на працю та житло. До речі, більш як дві третини судових справ з трудових правовідносин стосуються виплати заробітної плати, яку суд примусив-таки роботодавця повернути. Загалом торік судами України стягнуто на користь позивачів 1 мільярд 700 млн. грн. в рахунок відшкодування їм матеріальних і моральних збитків. Отже, люди йдуть до суду, щоб насамперед захистити свої честь і гідність. Хотілося б, щоб при цьому не принижувались безпідставно честь і гідність суду і суддів.

— Ваше ставлення до нового виборчого закону, який передбачає, що будь-який ЗМІ може бути закритий виборчою комісією. Законодавці знехтували роль суду — найвищої інстанції.

— Звичайно, негативно, адже вищою інстанцією у правовій державі завжди має бути суд. Тому чиновники його, як і пресу, намагаються тримати в залежності різними методами. Але життя змусить зрозуміти, що демократичної державі не може бути без справді незалежної судової влади, яка спроможна захистити права і свободи кожного громадянина.

Сергій СУЛИМА.

У Дніпропетровську комунальні тарифи зростуть у 2,5 разу

Прем'єр-міністр Польщі Казімеж МАРЦИНКЕВИЧ не має наміру залишати польські війська в Іраку

■ СИТУАЦІЯ

Від доброї волі до нелюбові,

або Законність дотримано, справедливість — розтоптано

(Початок на 11-й стор.).

Ольга обгрунтовано уповала... на суд. Цього разу він, спираючись на закон, був гуманний: тричі постановляв відстрочити виселення. Востаннє — «до вирішення питання забезпечення житлом».

Отут би Русланові Миколайовичу Нелюбову красиво вийти з ситуації. Запропонувати, скажімо, педагогові з 25-літнім досвідом роботу в училищі й тим самим вирішити її житлову проблему. Такий-от учинок, черговий жест доброї волі, якщо хочете. Нелюбов, мабуть, не хоче. Чому?

— Я нічого не маю проти Ольги Дмитрівни та її неповнолітнього сина, але є рішення суду, — відповідає директор установи, де панують любов і повага до учнів.

Арсен — не його учень. Він уже курсант військового інституту. А згідно зі ст. 34 Закону України «Про виконавче провадження», виконання рішення суду слід зупинити, якщо боржник перебуває на службі в Збройних силах України.

Упевнений, державні виконавці, що неухильно дотримують закони, і цього разу будуть на висоті. У майбутнього офіцера, захисника Батьківщини, має бути власний дах, де він зможе побути з коханою матір'ю в дні коротких побивок...

Доки Арсен служить, Ольга Дмитрівна ходить до суду, як на роботу. Вона продовжує доводити, що рішення про виселення несправедливе. Тим більше, що відкрилися нові обставини.

— Позивач ще в 2003 році представив суду, вважаю, фальсифікований і свідомо неправдивий витяг з протоколу засідання адміністрації та профкому училища, — каже Ольга. — Доказом того, що кімнату я одержала законно, служать клопотання райдержадміністрації про виділення мені житла і колишнього директора училища про прописку мене й сина за нинішньою адресою.

Відповідну заяву відповідачка направила до суду, її розгляд доручили судді... Володимирові Зайцю, який у перегляді свого рішення за нововиявленими обставинами відмовив.

Попереду в Ольги Дмитрівни довга дорога до справедливості. Вона пройде її, впевнений. За нею підуть інші виселені. Ті, хто сьогодні, не висуваючись, мовчки спостерігають за подіями в гуртожитку училища культури. Ті, кого практично ніхто не чіпає...

Чому ж до Янушевської та її сина така вибіркова нелюбов?

Іван ІЛЛЯШ.

Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

■ ФОТОФАКТ

На стіні церкви святого Миколи Спасителя, біля Річкового вокзалу в столиці України, встановлено меморіальну дошку в пам'ять про загиблих на лінкорі «Новоросійськ» 29 жовтня 1955 року. Серед 613 загиблих матросів і офіцерів через не з'ясовану досі причину вибуху на головній базі Чорноморського флоту і 26 уродженців Києва та столичної області. Це була найбільша за всю післявоєнну історію ВМФ СРСР катастрофа на флоті. Під час молебню, що відбувся, дошку освятив архієпископ Галицький і Львівський Августин.

Володимир ПАШИНСЬКИЙ.

На знімку: під час молебню.

Фото автора.

Контракт із конфіскацією

У травні я загубила мобільний. Зрозуміти мій розпач зможуть тільки друзі по нещастю. Адже найнепоправніша втрата не сам телефон, а довідник з номерами. Але на голосіння часу не було. А оскільки купівля нового телефону в мої плани не входила, вирішила заощадити.

Чергова акція одного з операторів мобільного зв'язку видалася цілковито привабливою і вигідною. Пристойний «Siemens» пропонували купити за 399 гривень з майже двома сотнями на рахунку. Покупку в сервісному центрі скрупульозно оформляють молоді уважні продавці. При цьому не забувають переконувати мене в правильності вибору. Без вагань ставлю свій підпис під контрактом, не підозрюючи, що цим вирок терміном на один рік з конфіскацією чималих сум на користь мобільної компанії.

Разом з контрактом і телефоном одержую 199 гривень «на розмови». Попередньо розрахувала, що якщо раніш я поповнювала телефон щомісяця карткою в 25 гривень, то цієї суми мені вистачить на вісім місяців. А там і рік мине.

Яке ж було моє здивування, коли гроші з рахунка випарувалися лише за два місяці. Людина я ощадлива, сама телефоную нечасто, віддаю перевагу зворотному зв'язку або SMS-кам. До того ж стан рахунка намагалася регулярно контролювати і довше звичайного не розмовляти.

Але вже в серпні із двохсот гривень у мене залишається всього десять, на які і повідомлення не можна відправити. Купую картку (мінімальна для «контрактників» коштує 75 гривень). Її вистачає тижнів на два. Беру наступну. Заощаджую ще ретельніше. У мене залишається 40 гривень. З цією сумою вирушаю на курорт. Пам'ятаючи про непередбачуваність свого оператора, прихоплюю ще одну картку на 75.

Далеко від домівки чути голос близьких хочеться частіше. Тому за два дні витрачаю 20 гривень. Про те, що на рахунку ще 20, дізнаюся з повідомлення оператора. Але при спробі відправити SMS, з'являється напис «номер блокований». Зателефонувати тим більше не вдається. Все це здається трохи дивним. Адже на 20 гривень можна відправити багато повідомлень.

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Проте, похваливши себе за передбачливість, намагаюся поповнити рахунок новою карткою. Точно роблю маніпуляції відповідно до інструкції. Але... грошей брати не хочуть. Набираю номер оператора, за яким треба повідомити про «виникнення проблем з поповненням рахунка». І знову «з'єднання завершено». Та сама історія повторилася і коли я спробувала додзвонитися до автовідповідача з наміром довідатися про стан рахунка. Зрештою, три дня відпочинку я займалася тим, що постійно телефонувала на три заповітні номери. Результат нульовий. Найбільше обурило, що мій оператор не тільки чути мене не хоче, а й грошей моїх брати не бажає!

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

P. S. Після повернення додому, відразу пішла до сервісного центру. Там мені мило пояснили, що інструкція на картці застаріла і треба телефонувати на інший номер. Ще розповіли про те, що іноді можливі збої в системі зв'язку. Якийсь «форс-мажор». А вечірні повідомлення констатують стан рахунка на ранок минулого дня. І найголовніше, — порадили уважніше вивчити контракт.

Ні перший, ні другий докази не переконали. Якщо змінено номер, треба було попередити мене. А щодо збоїв, —цілковитий абсурд. Три дні збоїв? Може, реакція на цунамі в Америці? І якщо мені надсилають повідомлення, то я вірю написаному, а не роздумую над тим, воно ранкове чи вечірнє.

Але щодо контракту представники компанії були абсолютно праві. Якби я вивчила документ раніше, ніколи б його не підписала. Бо права є тільки у компанії, у клієнта —одні обов'язки. І покарання у разі їх невиконання досить жорсткі. У матеріальному плані.

Загалом, якщо захочете заощадити, з «контрактом» це зробити не вийде.

Не залиште нас у біді

■ СЛІДАМИ ЛИСТА

Якби ще років із десять тому хтось сказав, що в Ярославці зникне не ферма, не худоба, не техніка з полів, а... саме життя, навряд чи можна було б повірити в це. Село довгий час було якщо не лідером у Летичівському районі, то таким собі міцним середнячком. До цих пір залишилися численні приміщення ферм, колишня майстерня, господарський двір. Але все воно десь у минулому. А нині село наче завмерло, принишкло і чекає свого останнього дня.

До Ярославки мене привів лист, підписаний не одним десятком чоловік, в якому селяни просили допомогти зберегти відділення «Ощадбанку». Війна за нього із керівництвом Летичівської філії «Ощадбанку» йшла вже не один місяць. У сільраді зберегли цілий стос відповідей, які надходили на прохальні листи ярославчан. В одних ішлося про те, що ощадкаса розташована в аварійному приміщенні, тому там не можна працювати. В інших — що в селі мало хто користується її послугами, а про вклади навіть мови немає. Нарешті повідомили, що каса нерентабельна, й утримувати її собі у збиток банк не буде.

Напевно, можна було б зрозуміти банкірів, якби справді йшлося про фінансову безпеку їх установи. Але ж оплата ярославського касира не дотягувала і до півтори сотні гривень на місяць, так що коментарі, як кажуть, зайві. Зате обслуговував він пенсіонерів із двох сіл та ще й учителів. Про них — окрема розмова. Школа, пошта й сільрада — от і всі місцеві установи. Поки в них жевріє життя — ще тримається село. Колись, розповідають, ярославська школа гриміла на всю округу. Уявіть собі, її подвір'ям між корпусами навіть курсувала своя залізниця! Макет виготовили учителі разом із учнями. У школі на півтисячі учнів були свій струнний оркестр, хор, технічний гурток. А поруч — котельня, дитячий садок...

Тепер нічого цього немає. Цьогоріч (такого не було ніколи) у селі до першого класу не пішла жодна дитина. В решті класів — сорок чотири учні й десять учителів. Навіть клас-комплект тут сформувати важко, тому чотири третьокласники ходять до своєї учительки на індивідуальне навчання. Діти від цього не дуже страждають, натомість учитель, незважаючи на те, що проводить, як і годиться, всі уроки, отримує значно меншу платню. Якщо врахувати, що при цьому учитель не має доплати за перевірку зошитів і не отримує за класне керівництво, зарплата виходить у буквальному розумінні слова копійчана.

Та й ту тепер у себе в селі не отримаєш, треба діставатися за десять кілометрів до Меджибожа. Автобус туди ходить раз на тиждень. Графіки його курсування й надходження коштів до меджибізької каси не збігаються. Одне слово, додалась учителям ще одна проблема.

А їх і так вдосталь. Ми розмовляємо з Оленою Василівною, котра паралельно вчить друго- й четвертокласників. Що з того, що свого часу залишилась у рідному селі, здобула педагогічну освіту. Кого учитиме, якщо немає жодних перспектив ні у школи, ні в села? Своїми і без того «бідни-

Колись ярославська школа гриміла на всю округу. Її подвір'ям між корпусами навіть курсувала своя залізниця!

Маестро Доскоч і його «Зоринка»

■ НАШІ СКАРБИ

«Діти можуть усе те, що й дорослі, тільки краще!», — переконаний музичний педагог з Тернополя Ізидор Доскоч. Сам талановитий професіонал (має дві вищі музичні освіти, грає чи не на всіх інструментах), він забув про власну кар'єру, коли почав працювати з дітьми. І не шкодує, хоч труд цей каторжний.

Лише професіонали можуть оцінити восьмиголосе виконання складних творів. І оцінюють! За 25 років дитяча хорова капела «Зоринка», заснована Ізидором Олексійовичем, з різних конкурсів, фестивалів привезла більш як двадцять нагород. Але колектив більше знають за кордоном, ніж вдома. Анжела Свідун, колишня вихованка Доскоча, яка нині працює з ним у парі, каже, що вже доводиться відмовлятися від численних запрошень. Бо вони вже можуть дозволити собі вибирати, та й кожна поїздка — дороге задоволення. Усі витрати лягають на плечі батьків. І хоч вони готові їсти пісну бараболю, лиш би діти побачили світ, але кілька таких поїздок у рік бюджет не кожної сім'ї витримає.

Ізидор Олексійович каже, що країни—організатори міжнародних хорових конкурсів добре заробляють на цьому. А Україна — осторонь. У нас прекрасна хорова культура, яка за умілої організації може приносити чималі дивіденди. Але... Після тріумфальних перемог (інколи одразу у двох—трьох номінаціях) на конкурсах в Угорщині, Австрії, Німеччині, Польщі дітей вітали бургомістри, ректори університетів. Перед концертами у храмах («Зоринка» виконує складні духовні твори) присутнім кажуть, що аплодувати не можна, але — аплодують! Вирушаючи в дорогу, діти завжди співають «Отче наш». Якось в Австрії в дорозі застала страшенна злива. Машина зупинилася. Тоді само собою полинуло «Отче наш». І злива стихла. Ось звідки ця традиція.

А вдома їхній автобус зустрічають хіба що батьки з символічною пляшкою шампанського та інколи журналісти. Жодного разу місцеві чиновники не запросили переможців у високі кабінети, щоб привітати. Не навідуються у колектив, інакше побачили б, у якому тісному зальчику вони репетирують. І коли лунає дзвінок «згори», Ізидор Олексійович підсвідомо чекає лише докорів.

«Зоринка» своєю хресною мамою вважає відомого композитора Лесю Дичко. Опікуються хором академік Анатолій Авдієвський, заслужений діяч мистецтв України Богдана Фільц. «Зоринка», вважають вони, належить до кращих дитячих колективів України, їй притаманні багата темброва палітра, витончена поетичність виконання, високий професіоналізм. І європейський рівень.

На базі колективу створено хорову школу, де займаються 300 дітей. Цікаво, що найбільшою покарою для дітей є погрози батьків не пустити співати! Буває, приводить бабуся внука: «Зовсім від рук відбився. Може, хоч співатиме?» І співає, і перевиховується!

Три дні (28,29,30 жовтня) у Тернополі «Зоринка» святкувала свій ювілей. Влаштували Міжнародний хоровий фестиваль. До Тернополя з'їхалися дитячі хорові колективи з Дрогобича, Мукачевого, Чернівців, Кам'янця-Подільського, з Польщі. Співали у церквах, філармонії, театрі, а у палаці культури «Березіль» відбувся грандіозний гала-концерт. Співали й колишні вихованці «Зоринки». Нині вони вже своїх дітей водять сюди на заняття...

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ НОВИНИ

Античні монети поповнили експозицію

Крим. Неабияку знахідку виявили на околиці Феодосії —136 монет 250-х років до нашої ери. Історична цінність найбільшого за останні кілька десятиріч кладу грошей Боспорського царства справді велика. На добре збережених монетах зображення безбородих сатирів і дивних фігур: левів, поєднаних з осетрами. Коштовну колекцію придбав Феодосійський музей грошей і виставив у кімнаті-сейфі.

Віктор ХОМЕНКО.

Міцне «зварювання» науки і виробництва

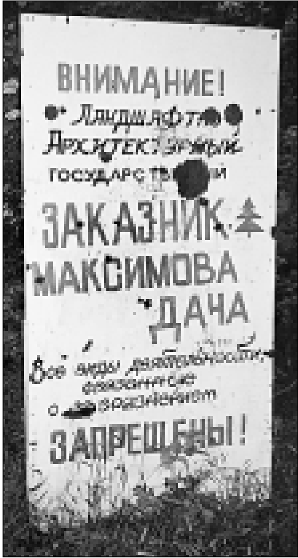
Апарат електрошлакового зварювання кільцевих швів великовантажних конвертерів виготовив для ВАТ «Азовмаш» Інститут електрозварювання НАН України імені Патона. Створення новинки є одним із пунктів комплексної програми спільної роботи інституту та підприємства. Програма діятиме до 2009 року. Успішно впроваджені у виробництво й інші розробки вчених.

Ліна КУЩ.

Севастополь, якого немає

■ ПРОБЛЕМА

Топонім «Максимова дача» на слуху в севастопольців. Цей 30-гектарний райський куточок у Ленінському районі на початку минулого століття створив міський голова Максимов, чим і прославився.

Перед війною 1941—1945 рр. Максимову дачу було включено до списку найвідоміших парків світу. Тепер про те, що вона БУЛА ландшафтно-архітектурним заказником державного значення, нагадує лише жалюгідний щит **(на знімку)**. Ще років десять тому згадку про Максимову дачу можна було знайти в путівниках, вона позначалася на картах міста. У сучасних виданнях ви її не відшукаєте. Відомий краєзнавець Аркадій Чикин вважає, що унікальний куточок Севастополя, створений міським головою у співдружності з кращими фахівцями садово-паркового мистецтва і архітектури, знищений на 90—95 відсотків. Зникло уже більше половини унікальних порід дерев і чагарників, зібраних градоначальником із усіх куточків світу; зруйновані красиві альтанки і містки, гроти і басейни. Вода у двох каскадних ставках затягнута ряскою, і риба тут давно не водиться. Водиться бруд і запустіння, часто в кущах знаходять купи кісток тварин (відходи ковбасного виробництва). Рідкі суботники з очищення території проблему не вирішують.

Ентузіасти, що проживають у цьому мікрорайоні на вулиці Каштановій, під керівництвом Віктора Шипилова виступають у місцевих газетах, по радіо і на ТБ. Багато років вони безуспішно намагаються довести місцевій владі, що заказник повинен мати хазяїна, що дачу можна і треба відновити. Так, це потребуватиме витрат. Простіше, звичайно, пустити райський куточок під садово-городні ділянки. Така небезпека реальна — один місцевий бізнесмен вже примудрився (як?) побудувати на території заказника фешенебельну віллу. Чому іншим не можна? Аркадій Чикин співчуває Вікторові Шипилову і його однодумцям, що намагаються відстояти право громади мікрорайону на управління Максимовою дачею. Але в satisfyю з її відродження не вірять. Тому і присвятив Максимовій дачі першу книжку в задуманому циклі «Севастополь, якого немає».

Незабаром парламентські вибори, і навколо заказника розпалюються політичні пристрасті. Комітет мікрорайону Максимова дача на мітингах протесту закликає місцевих мешканців (тут і на хуторі Лукомському живе близько двох тисяч душ) бойкотувати вибори, тому що тут роками не вирішуються й соціальні проблеми. А краєзнавець і письменник Аркадій Чикин, що безуспішно шукав гроші в міськраді й адміністрації, котрі протистоять одна одній, тепер сам намагається вирішити фінансову проблему видання чергової книжки. Він зібрав унікальні відомості і старі фотографії не лише щодо Максимової дачі, а й стосовно досвіду міського самоврядування початку ХХ століття (і того само градоначальника Максимова). «Стосовно досвіду, гідного наслідування», — уточнює письменник.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

З таким проханням звертаються до всіх інстанцій жителі Ярославки на Хмельниччині

ми» годинами ділиться із колегою, бо тій треба рік-другий дотягнути до пенсії. Куди її подіти — хоч виганяй зі школи, якій віддала все життя?

Тетяна Бондар ще вчиться. Спостерігаючи за колегами, уже й не знає, чи вірний шлях обрала в житті. Свого часу здобула диплом бакалавра у Хмельницькому університеті й пішла вчителювати до Ярославки. Аж раптом хтось у райвідділі освіти схопився, що представлений диплом про базову вищу освіту начебто не такий, і тепер вираховують із зарплати доплату за чотири попередні роки. Виходить до шістдесяти гривень на місяць, ледь не п'ята частина заробітку. Вчителька кинулася в область: чи правильно забирають гроші? І почула тільки якусь розмиту відповідь: та то у вас в районі бухгалтерія страхується.

Нічого собі страховка. Виходить, що хтось страхується від отих молодих жінок, що на свій страх і ризик, забувши про кар'єрні амбіції, можливості доброго заробітку й навіть усяку перспективу для себе і своїх родин, не шукали учительського місця в якомусь комфортному містечку, а відправились ось у таку Ярославку. Та хіба не подякувати і не застрахувати потрібно їх самих? Адже Тетяна здобуває ще й другу вищу освіту в педінституті, перейшла на п'ятий курс. Навчання тепер коштує недешево, а хто може їй гарантувати, що завтра в рідному селі знадобляться її знання й освіта?

Якщо не підтримати таких людей сьогодні, завтра вже точно нікого не залишиться у подібних ярославках. Вони і тепер виживають хіба що на власному ентузіазмі. Ярославка давно забула про вдячну працю на спільному полі. Хоч сякетаке господарство тут ще збереглось, але не воно годує людей. Селяни в один голос твердять: усі заробітки — дякуючи коровам. У кожного у дворі обов'язково дві—три такі годувальниці. Хто молодший і дужчий — і п'ять тримає. На гроші за здане молоко живуть цілі родини, навчають дітей. А потім усіляко стягуються, щоб відправити їх у місто і щоб вони залишилися там назавжди. Який сенс повертатися назад? Ті з молодих, хто залишився, обріс хатою і двором, тепер тільки шкодують.

У боротьбі за виживання Ярославка програє бій за боєм. Спочатку програли, коли почали ділити господарство. Кажуть, тоді між людьми виникла ворожнеча — навіть родичі перестали один з одним розмовляти. Пересварилися так, що навіть частину дітей із ярославської школи забрали і віддали у сусідні Митківці. Тепер уже не розібратися, хто в тих чварах був правий, а хто винуватий. Очевидно одне: село від того не збагатіло й сили не набралося.

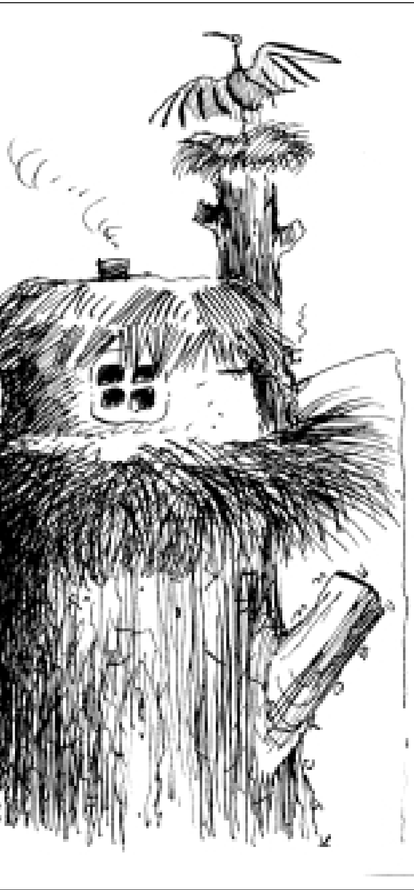
Другою серйозною втратою стало катастрофічне зменшення колишнього колгоспного стада. Потім — родючості земель. А там як пішло...

Коли закрили ощадкасу, стало зрозуміло, що це ще одна поразка — село наче викреслюють із життя. Хто буде наступний — невже школа? Чи, може, сільрада? Бідна й безсильна, хіба вона втримається перед розмахом обіцяної адміністративної реформи? Як ділитимуть тоді Ярославку?

Ніхто сьогодні не дасть відповіді на це запитання. І рятувати Ярославку теж ніхто не береться. Мовляв, є тепер у землі господарі, нехай вони на ній і порядкують самі. А тужного волання, що прозвучало в листі, — не залиште нас у біді, допоможіть нам, уже майже не чути. Дивись, з часом зовсім затихне, і вже нікому не нагадуватиме про себе Ярославка.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ТЕРМОМЕТР

Пташиний грип. Профілактика

Пам'ятайте, що вірус пташиного грипу добре переносить глибоку заморозку і може зберігатися в заморожених тушках птахів до одного року. Вірус пташиного грипу миттєво гине при 100 °С, через 2—3 хвилини — при 65-70 °С, а при нагріванні до 50—60 °С — тільки через 30—40 хвилин.

Як запобігти зараженню людини?

- У разі виявлення хворого чи мертвого птаха треба негайно сповістити про це ветеринарних працівників.
- Уникати контакту з хворим чи мертвим птахом.
- Не купувати м'ясо птахів та інші продукти птахівництва, що не пройшли ветеринарно-санітарного контролю, а також у місцях несанкціонованої торгівлі.
- Після контакту з сирим м'ясом птахів (забій, обробка) та іншими продуктами птахівництва обов'язково ретельно мити руки з милом.
- Перед уживанням яєць ретельно мити шкаралупу мильною водою.
- Вживати в їжу продукти птахівництва тільки після термічної обробки: яйця потрібно варити не менш як 10 хвилин, а м'ясо — не менш як 30 хвилин при температурі 100 °С.

Тендерні закупівлі МОЗ: на чию користь рахунок?

■ ПРОБЛЕМА

Медицина — чи не найкорумпованіша галузь у країні. Про це заявив Президент України, виступаючи нещодавно на з'їзді сімейних лікарів у Харкові. І з цим твердженням уже ніхто не сперечається. Та якщо на рівні медичних послуг, з огляду на «соціальні джерела» проблеми, з цим явищем складно боротися, то на етапі тендерних закупівель МОЗ — цілком можливо. Аби бажання.

У крісло «головлікаря» країни сів новий міністр. І відразу розрядив напружену обстановку: скасував «рецептурний» наказ і трохи заспокоїв студентів-медиків. Принаймні, скорочувати спеціальності в медвузах шляхом термінової ампутації не будуть. Якщо чесно, то Юрію Поляченку не позаздриш. Йому доведеться розв'язувати проблеми, що накопичувалися роками. Одна з них — закупівлі лікарських засобів за бюджетні кошти. Це робиться, в ідеалі, на благо пацієнта, котрий, як слухняний платник податків, має право розраховувати на якісне й ефективне лікування. Гай-гай. Здавалося б, ця процедура має бути прозора і відкрита для суспільства. Але на практиці (так було дотепер) часто відбувається відверте лобіювання інтересів конкретних виробників на тлі ігнорування реальних потреб і самих хворих, і лікарів, які їх обслуговують.

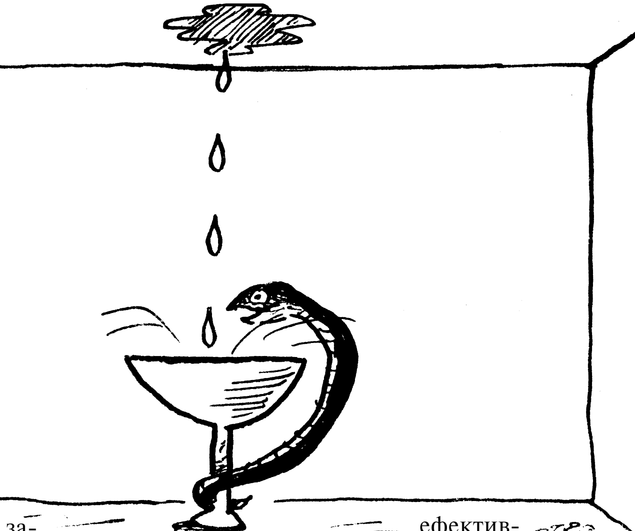
Від цієї «традиції», мабуть, відмовляться лише в разі кардинальної реформи галузі «з чистого аркуша». Хочеться вірити, що нове керівництво МОЗ витрачатиме державні кошти, керуючись не меркантильними інтересами фармакологічних компаній, а насамперед ефективністю і безпекою купованих препаратів. Зокрема, перегляне ставлення до закупівель так званих генериків — »копій» оригінальних препаратів. Проти «копій» як таких медики не заперечують, але за умови, що за показниками терапевтичної корисності генерики повною мірою відповідають «оригіналу».

Траплялися випадки, коли неперевірені генерики «успішно» закуповувалися нашим МОЗ. Неперевірені, бо в Україні немає лабораторій, котрі могли б провести повноцінний порівняльний аналіз, підтверджуючий клінічні випробування препаратів.

При цьому часто з'ясовується, що ті чи інші вже закуплені генерики ніхто з лікарів узагалі не замовляв. Нагадаємо, список «тендерних» препаратів має формуватися з урахуванням насамперед заявок з регіонів. А на практиці все відбувалося трохи інакше.

Наприклад, пару років тому в рамках програми «Онкологія» МОЗ централізовано закупив такий собі препарат під назвою «Епокрин» на досить пристойну суму. Певний час потому з місць до Департаменту організації медичної допомоги населенню посипались офіційні звернення медиків. Вони констатували, що даний препарат має низьку ефективність і погану реакцію на нього хворих (а це — люди, що страждають на серйозні недуги крові). Інформація стала надбанням гласності. З'ясувалося, що вказані ліки випускає українська фармацевтична компанія, розташована в Києві. У супровідних документах значилося, що виробник позиціонував свій продукт на українському ринку як аналог оригінального іноземного препарату. До того ж незрозуміло, як було змінено реєстрацію препарату, якому примудрилися дати точнісінько таку само міжнародну назву («еритропоетин альфа»), як і в оригінальних ліків. Хоча в наказі МОЗ України «Про внесення змін до Переліку лікарських засобів...», які можуть закуповувати медзаклади, зазначено, що епокрин належить до препаратів, які не мають міжнародної назви. Навіть якщо виробник зарахував цей генерик до загальновизнаних у світі аналогів, то чому рекомендує вводити його підшкірно? Адже оригінальний препарат у такий спосіб застосовувати не рекомендовано! На якій підставі вносилась інформація в інструкцію? Адже жодних досліджень не проводили — бо лабораторної бази немає.

От і виходить, що декларували одне, а на практиці вийшло зовсім інше. Зазвичай у заявках лікарів з місць указується не конкретне, а міжнародне «ім'я» препарату. Тобто лікарі апріорі не знають, що вони зрештою одержать: «копію» чи «оригінал». На жаль, у даній ситуації медики були позбавлені права вибору. А їх пацієнти — права на якісне й ефективне лікування. А це вже справжнє шкідництво. Недаремно Президент увів міністра охорони здоров'я до складу Ради з національної безпеки і оборони. Все, що ініціює і за що відповідає наше медичне відомство, має бути безпечним.

Мал. Вадима **СИМИНОГИ.**

Ліквідатор реалізує товарні цінності підприємства-банкрута ТОВ «Фортшрітт Ернтемашинен Бердянськ ГмбХ»:

№ з/п	Найменування	Кількість, шт.	Ціна за од., грн.
1	Вал в асортименті	37	Від 262 до 1245
2	Вилка 02030303000	1	68,00
3	Вкладиш корінний 0,5	1	33,00
4	Вкладиш 6VD	26	25,00
5	Втулка 1134131780183	2	380,00
6	В'язальний апарат	1	1455,00
7	Глазок 120725 С2	93	15,00
8	Захист 1326787 С2	2	94,00
9	Зубець подвійний пружинний	8	8,00
10	Голка нижня	2	187,00
11	Картридж фільтра 60053095	1	242,00
12	Кільця в асортименті	37	Від 3 до 7
13	Коробка 4221658645	4	22,00
14	Манжета 110*140*12 NBR	4	62,00
15	Олія трансмісійна CASE	22,32	23,00
16	Олія хайтрен 372705 R6 18.93	1	369,00
17	Муфта 0203044410	1	77,00
18	Набір 1311950 С1	1	23,00
19	Набір 1330586 С1	2	108,00
20	Ніж 020374	16	27,00
21	Ніж трав'яний до жниварки Е-023	60	456,00
22	Обойма глазка	66	4,00
23	Палець 1307299 С1	1	103,00
24	Палець шнека	38	18,00
25	Плунжер 6VD	6	119,00
26	Підшипники в асортименті	13	Від 22 до 154
27	Полотно на «Дон»	1	1748
28	Пружина 167359942	2	74,00
29	Розпилювач 8 VD	6	102,00
30	Реверсивна передача	1	30000,00
31	Ремні в асортименті	54	Від 21 до 990
32	Сальник 22х32х7	1	5,00
33	Сегмент Кейс	247	6,20
34	Секція в асортименті	16	Від 18 до 113
35	Фільтри в асортименті	17	Від 50 до 357
36	Циліндр. Ролик 9903907354	40	3,00
37	Модем US ROBOT	1	100,00
38	Радіотелефон SN 358	1	2200,00
39	Стінка меблева, темна, Україна	1	600,00

Тел. 8-050-751-24-73, 2-54-78, факс: 8 (06153) 2-56-21 і 2-41-78.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16-А) по справі №Б-11/14 від 16.02.2005 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Торговицький» (Івано-Франківська обл., Городенківський район, с. Торговиця, вул. Шевченка, 2-А, р/р 260021280 в АППБ «Аваль» м. Івано-Франківськ, МФО 336462, код ЄДРПОУ 03752924).

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Сав'юк Тарас Богданович (ліцензія АА №419479 від 25.11.2002 р.). Поштова адреса для листів: 78200, Івано-Франківська обл., м. Коломия, вул. Квіткова, 20.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Представництво «БАЙССБАРТ ГмбХ» зареєстроване Міністерством Економіки України у м. Києві 18 вересня 2000 року за реєстраційним номером ПІ-2634, код ЄДРПОУ 21720106) повідомляє про свою ліквідацію (закриття).

Претензії приймаються за адресою:
01054, м. Київ, вул. Дмитріївська, 18/24,
тел. 564-23-13.

Постановою Господарського суду Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) справа № 6/77-8/52 від 27.09.2005 року Виробничо-торгівельне підприємство «Благовіст» Золочівської районної асоціації інвалідів (80700, Львівська обл., м. Золочів, вул. Шашкевича, 8, ідентифікаційний код № 22330815) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Слідзьону Н. П. (ліцензія АА, № 630095 від 12.12.2003 р.), проживає: 79056, м. Львів, вул. Новознесенська, 103.

Постановою Господарського суду Донецької обл. (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 19.10.2005 р. № 5/83Б Великоновосілківський «Райсількомунгосп» (85500, Донецька обл., смт. Велика Новосілка, пр-кт Первомайський, 34, код ЄДРПОУ - 01354208, п/р № 26009301255, МФО 394482 у Великовосілківському ООБ № 3227) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Поліщук О. Б., ліцензія АБ № 176082 від 24.06.2005 р., адреса: 83045, м. Донецьк, вул. Воровського, 5/1.

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 12 жовтня 2004 року по справі №Б-16/302 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Сарники» (77015, с. Сарники Рогатинського району, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 03752367) визнано банкрутом та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 12 жовтня 2004 року по справі №Б-16/307 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Лучинці» (77007, с. Лучинці Рогатинського району, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 01044985, р/р 260001718 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО 336462) визнано банкрутом та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 12 жовтня 2004 року по справі №Б-16/304 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Воскресінці» (77021, с. Воскресінці Рогатинського району, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 02126171) визнано банкрутом та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області від 12 жовтня 2004 року по справі №Б-16/305 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Промінь» (77010, с. Черче Рогатинського району, Івано-Франківська область, код ЄДРПОУ 03752367, р/р 260071719 в Івано-Франківській ОД АППБ «Аваль», МФО 336462) визнано банкрутом та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором зазначених підприємств-банкрутів призначено арбітражного керуючого Сеника Романа Івановича (76008, м. Івано-Франківськ-8, а/с 26, ліцензія Мінекономіки України, серії АА №719876 від 04.03.2004 р.

Господарським судом Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) ухвалою від 15 жовтня 2005 року порушено справу №4/33 про визнання банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Здолбунівське хлібоприймальне підприємство» (35705, Рівненська область, м. Здолбунів, вул. Незалежності, 49, п/р №260096 в АППБ «Аваль» м. Здолбунів, МФО 333379.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Франка Олега Павловича (ліцензія №669687; поштова адреса: 35705, Рівненська область, м. Здолбунів, вул. Незалежності, 49).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) від 14.10.2005 р. по справі №20/50б відносно Приватного підприємства «Легія», юридична адреса: 91000, м. Луганськ, вул. Совєтская, буд. 60, код ЄДРПОУ 33008310, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Воронько Олексія Олексійовича, що мешкає за адресою: 91000, м. Луганськ, вул. Веденіна, буд. 58 (ліцензія АА №630079 від 15.12.2003 р.).

Повідомляємо,
що позачергові загальні збори акціонерів відкритого акціонерного товариства «УКРАГРОТЕХ» відбудуться 16 грудня 2005 року о 10-00 годині за адресою: місто Київ, вулиця Каховська, 60, ВАТ «УКРАГРОТЕХ».

Реєстрація акціонерів або їх представників з 9.00 до 9.45.

Порядок денний:

1. Ліквідація філій ВАТ «УКРАГРОТЕХ».

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 18.10.2005 р. по справі № 20/46б відносно Приватного підприємства «Квітень-сервіс», юридична адреса: 91000, м. Луганськ. вул. Котельникова, буд. 14, код ЄДРПОУ 32968485, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Воронько Олексій Олексійович, що мешкає: 91000, м. Луганськ, вул. Веденіна, буд. 58 (ліцензія АА № 630079 від 15.12.2003 р.).

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) постановою від 18.10.2005 р. по справі №4/77-Б визнав банкрутом Ковельську орендну ремонтно-будівельну дільницю РБД-8 (45000, Волинська обл., м. Ковель, вул. Володимирська, 131-А, код ЄДРПОУ 20128593, р/р 26008236172001 в філії Волинського ГРУ ЗАТ КБ Приватбанк, МФО 303332) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено представника Ковельського ОДПІ Войленко Л. В. (45000, м. Ковель, вул. Ст. Бандери, 5, тел.: (03352) 307-56).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Веселинівська селищна рада оголошує тендер по визначенню виконавця робіт по експертній оцінці вартості водопроводу

Вимоги до виконавця:

- наявність відповідного сертифіката суб'єкта оціночної діяльності;
- наявність Свідоцтва про реєстрацію в державному реєстрі оцінювачів;
- наявність кваліфікаційного сертифікату;
- наявність досвіду не менш як 3 роки по проведенню відповідних робіт.

Тендерні пропозиції приймаються до 17:00 години 14 листопада 2005 року за адресою: 57001, Україна, Миколаївська область, смт. Веселинове, вул. Леніна, 14, Веселинівська селищна рада.

Контактний телефон: 8 (05162) 9-12-53.

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) Постановою по справі №43/791 від 19.10.2005 р. визнав банкрутом

Підприємство «Сімком» (адреса: 01033, м. Київ, вул. Саксаганського, буд. 83, код ЄДРПОУ 32485889), п/рах. 26009303840101 в ЛФ АКБ «ТАС-Комерцбанк», МФО 300971 і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Заїкіну Людмилу Анатоліївну (адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 2/10).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі про банкрутство:

- ПП «Транс-Світ» (справа №17/252-Б), 32300, Хмельницька область, місто Кам'янець-Подільський, вул. Матросова, 4, ЄДРПОУ 32259939, р/р 26007570399005, 26005257039905, 26001570399901, 26000570399002, 26008570399004 у Хмельницькій філії ЗАТ КБ «Приватбанк», МФО 315405; 260038459 у Хмельницькій обласній дирекції АППБ «Аваль», МФО 315966.

Розпорядник майна Іващук Валентин Анатолійович (ліцензія від 15.06.2005 р. АБ №176085, 29000, м. Хмельницький, вул. Курчатова, 13/2, кв. 92).

СП «Городнянське виробничо-торгівельне об'єднання»
продає приміщення їдальні «Берізка» (II поверх) загальною площею 462,1 м. кв. або частинами.

За довідками звертатись за телефонами: код 8-4645, тел. 2-19-36 або 2-14-40.

Арбітражним судом Львівської області (79010, вул. Личаківська, 81, м. Львів) ухвалою від 16.11.1998 р. порушено справу №2/830-13/86 про банкрутство ПАФ «Винниківська» (81100, с. Чишки, Пустомитівський район, Львівська обл.). Оголошення про порушення справи опубліковане в газеті «Урядовий кур'єр» №№198-199 від 15.10.1998 р.

Ухвалою господарського суду Львівської області від 15.09.2005 р. провадження у справі №2/830-13/86 про банкрутство ПАФ «Винниківська» переведено на застосування положень Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі - Закон) та призначено розпорядником майна арбітражного керуючого Яцківа А. В., який проживає за адресою: вул. Добрівлянська, 66а/14, м. Стрий, 82400; ліцензія АА №520110 від 26.06.2003 р.

У зв'язку з цим прошу всіх кредиторів, які подавали заяви після оголошення в газеті «Урядовий кур'єр» №№198-199 від 15.10.1998 р. та вимоги яких визнані арбітражним (господарським) судом надсилати на адресу розпорядника майна, копії таких заяв та копії судових ухвал (рішень) про визнання кредитором.

Документи від кредиторів та можливих санаторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області від 18.10.2005 року по справі № 5/242/05 визнано банкрутом ТОВ «ГОТиКА» (ЄДРПОУ 32820106) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Животовську Інну Миколаївну (Ліцензія № 419488 від 10.12.2002 р., претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 54017, м. Миколаїв, вул. Громадянська, 93.

Закрите акціонерне товариство «ГАЗТЕК»
повідомляє про проведення чергових Загальних зборів акціонерів, які відбудуться 29 грудня 2005 року в м. Києві за адресою: вул. Ігоревська, 12, об 11.00 годині.

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 11.00 години.

Порядок денний:

1. Обрання голови зборів та секретаря.
2. Відкликання та обрання виконавчого органу.

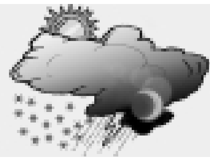
Для реєстрації необхідно мати документ, що засвідчує особу, для представників - довіреність на право участі у зборах. З документами, пов'язаними з порядком денним зборів можна ознайомитись у робочі дні у виконавчому органі товариства за вказаною адресою.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Костянтинівський металургійний завод", який розташований за адресою: м. Костянтинівка, вул. Леніна, 172, повідомляють
про проведення конкурсу з повторного продажу активів. На конкурс виставляються зі зниженням початкової ціни продажу на 30% цінні папери (пакет акції ЗАТ "Костянтинівський металургійний завод" - 20048512 шт., що складає 10% статутного фонду) ВАТ "Костянтинівський металургійний завод", початкова ціна продажу - 3081523,20грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 308152,32 грн. З фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті по 26 листопада 2005р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 02 грудня 2005р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санацією ВАТ "Костянтинівський металургійний завод".

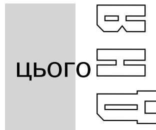
Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83 та на сайті: bankruptcy.region.dn.ua.

ДАЛІ БУДЕ

СЕРЕДА, 2 ЛИСТОПАДА 2005 ▪ № 207 (3707)

3 листопада в Україні — мінлива хмарність. Без істотних опадів. Температура вночі 1—6 тепла, вдень 6—11, у південній та західній частинах 9—14 градусів тепла

2 ЛИСТОПАДА

▪ *1708 р. Російське військо захопило гетьманську столицю Батурин. Місто спалено, його захисників винищено.* ▪ *1912 р. Народився кінорежисер Віктор Івченко («Іванна», «Лісова пісня», «Гадюка»).* ▪ *1914 р. Помер Вікентій Хвойка, археолог. Відкрив (1896) перші місцезнаходження трипільської культури.* ▪ *1943 р. Великобританія, СРСР і США прийняли декларацію «Про відповідальність гітлерівців за вчинені звірства».* ▪ *1985 р. У Франції помер Володимир Кубійович, головний редактор «Енциклопедії українознавства», виданої за кордоном у 1955—84 роках.*

Цар післяпенсійного віку

До 550-літнього дуба, під яким Хмельницький зупинявся перед Берестецькою битвою, підкралася старість

1651 рік. Козацькі війська підтягнулися до поля майбутньої Берестецької битви. Ще година ходу і завидніться на обрії Пляшева. Гетьман робить короткий привал для військової наради.

Затінок Богдан Хмельницький знайшов під розлогим дубом, неподалік від дороги. Зібралися Богун, Пушкар, Золотаренко, Джалалій та інші полковники. Про що вони бесідували? Може, про завтрашнє благословення гетьмана коринським митрополитом Іоасафом і відправу молебня в Острівській церкві на здобуття перемоги? А може, слухали звістку розвідки про те, що армія польського короля Яна Казимира зайняла позиції на південний схід від Берестечка. Хтозна...

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Але факт, що нарада проходила саме під цим дубом. Принаймні, про це свідчать численні перекази, відгомін яких докотився до наших днів. До наших днів дожив і «свідок», найменований народом Цар-дубом. 550-літній велетень росте якраз у тому місці, на яке вказують перекази, у лісі, за кілька кілометрів від села Хрінники Демидівського району. Гігант помітно різниться від довколишніх дерев. Як кажуть працівники Дублянського лісництва, під опікою котрих перебуває природна та історична пам'ятка, довкола росте декілька «синів» Цар-дуба, що пустили коріння від його жолудів. Вік двох із цих «синів» —не менше 200 років. Майже ровесниця — височезна сосна, росте неподалік від сімейства Цар-дуба.

У найповажнішого дуба почалася звична хвороба старості: тріскається кора, пропускаючи всередину трухлявість. Втім, у велетня ще вистачить сил на ціле століття. Тільки б не завадили природні катаклізми. Двадцять років тому над Хрінниками пронісся ураган, який похилив багато дерев у один бік. Тільки Цар-дуб вітрові не піддався. І досі стоїть гордо, струнко, як і личить свідку козацької відваги.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Десну перейшли лицедії

У місті на Десні розпочався десятиденний XVI міжнародний фестиваль «Слов'янські театральні зустрічі» за участю театрів Москви, Брянська, Гомеля, Києва, Чернівців, Чернігова, Луцька, Ніжина. Першими вийшли на сцену лицедії московської «Співдружності акторів театру і кіно» й порадували чернігівців виставою «Сни ідіотки». Закриє фестиваль чернігівська прем'єра п'єси Ніни Садур «Панночка» (за гоголівським «Вієм»).

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Дзвони душі

У Волочиську зібрались церковні хори з усієї області на свято духовної музики та пісні. Церковні піснеспіви у виконанні дорослих та дитячих колективів звучали у храмах міста. Одночасно влаштовано виставку культового мистецтва та стародруків. Вочевидь, свято переросло обласні рамки, тому на наступний фестиваль запросять гостей із усіх сусідніх областей.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Волинський учень Гефеста

Дивовижні металеві птахи коваля з Луцька Віктора Семенюка ніколи не здіймуться в небо, але завжди витатиме понад хмарами фантазія майстра, що зробив їх.

Таких кованих із металу півнів, індика, ворону, папугу, одуда, орла, лелеку, які були виставлені на підмурівках колишнього княжого палацу в замку Любарта в дні святкування 920-річчя Луцька, я ще не бачив! Кожна пір'їнка була неймовірно правдоподібна. Наче щойно зірваними з квітника були троянди у плетеному кошику. Ось-ось стрибне у воду царівна-жаба...

А все це — викуване з металу. Так я познайомився з персональною виставкою майстра художнього ковальства з Луцька Віктора Семенюка «Кузня Гефеста».

Усе в житті Віктора Семенюка оповите серпанком романтичності. І дитинство, осяяне вогнем дідової кузні в селі Красному на Рівненщині, і чудесне знайомство в тролейбусі з майбутньою дружиною Ольгою... А де він лише не працював: формував солодкі сирки на молокозаводі, слюсарував в рембудуправлінні, водив тролейбус, робив паркани з металу. Але згадується йому саме перший малюнок — до байки «Вовк і ягня», зроблений олівцем 25 років тому на прохання молодшої сестри. Потім почав малювати олійними фарбами. Досить вдало скопіював відому картину Олександра Іванова «Явлення Христа народу». Полотно оцінили навіть визнані на Волині художники. Пробував себе Віктор Олександрович і в різьбленні по дереву. А художнє ковальство стало для нього справою і покликанням життя.

Працював він тоді слюсарем-сантехніком у РБУ. Робота дала такий-сякий заробіток, але не задоволення. І надумав він робити ковані огорожі. Щораз їхній візерунок ставав вишуканішим. Потім почав робити свічники, підвазонники, ще пізніше — кованих птахів і квіти. Теми своїх творів Віктор Семенюк вигадує сам.

— Коли щось западе в голову, вже не можу ні спати, ні їсти, — каже. — Образи переслідують мене всюди. Заспокоююсь лише тоді, коли завершую роботу. Переважно працюю без ескізів. А якщо все-таки малюю, то намагаюся нікому не показувати. Якось один чоловік глянув через плече: «Ох, яка качка пливе!» І качка — не вдалася...

Цех, де працює Віктор Олександрович, високий, просторий. Колись тут робили бетонні плити, блоки. Такий годі обігріти, а поготів як слід освітити. Кузня ж, вважає майстер, має бути затишна, світла. Однак і за це приміщення коваль вдячний керівництву ПМК-20, яке забезпечило йому робоче місце і всіляке сприяння. Хоча можливості колективу обмежені. Сам майстер теж небагатий. Його роботами захоплюються, а продати їх нелегко. Вони недешеві, а людям сьогодні не до краси. А втім, кожна така річ могла б прикрасити офіс фірми, торговий центр, заміську садибу. Покупці все-таки знаходяться. Один із трьох виготовлених майстром металевих півнів сьогодні прикрашає кафе «Кури-гріль» на проспекті Соборності в Луцьку. Власник кафе закупив і ковані столи, крісла. Не залежуються і викувані ним свічники, підвазонники. Та цього замало, щоб міцно стати на ноги. Тому мріє Віктор Семенюк про закордонну виставку, де міг би продати свої твори і заробити гроші на власну кузню.

Працювати там буде кому, бо навчив ковальству синів Руслана і Віктора. Обоє вміло працюють із металом. Їхні свічники можуть прикрасити будь-яку оселю.

Тепер Віктор Олександрович задумав створити серію скульптур, які зображували б дивовижних тварин. Першим майстер почав виготовляти міфічного дракона. Хоча скульптура ще не завершена, вже неважко впізнати в ній казкового Змія-Горинича...

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область

На знімках: на виставці в замку Любарта; троянди у кошику.

Фото автора.

Що нам писали трипільці

На трьох уламках горщиків, знайдених під час археологічних розкопок трипільського протоміста у Тальнівському районі, виявлено ознаки писемності. На одному гончарному виробі — 7 знаків, на другому — 11, на третьому — 35. Написи зроблено, кажуть науковці, у три способи. Це може свідчити про досить високий рівень писемності наших пращурів.

У Майданецькому протомісті, де проводилися розкопки, 5 тисяч років тому мешкало десь 10 тисяч народу. У сусідніх Тальянках, де також виявлено трипільське поселення, мешканців було 15 тисяч. Дослідникам мідно-кам'яного віку вдалося відтворити двоповерхові житла трипільців у натуральну величину.

Численні знахідки склали основу експозиції щойно відкритого музею трипільської культури у селі Легедзиному Тальнівського району. Раритети достатньо широко ілюструють працю і побут доісторичних хліборобів та ремісників. Стосовно таємничих знаків, схожих на письмо, думки вчених розходяться. Одні вважають, що трипільці мали свою писемність і цим випередили шумерів. Інші кажуть, що це красивий міф.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Редактор номера Віталій **ЖЕЖЕРА.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна:
для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 424

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 618

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 3970

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos